

ΤΕΙ ΠΑΤΡΑΣ-ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΜΑΛΙΑΔΑΣ

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

**ΤΜΗΜΑ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΣΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ**

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΘΕΜΑ

**ΣΦΕΤΕΡΙΣΜΟΣ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΧΩΡΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ
CYBERSQUATTING OF INTERNET DOMAIN NAMES**

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΒΑΡΒΑΡΑ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΜΥΡΙΑ

ΕΠΟΠΤΕΥΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ:

ΜΠΑΧΟΥΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

ΑΜΑΛΙΑΔΑ 2012

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	5
---------------	---

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΟΝΟΜΑΤΑ ΧΩΡΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΚΑΙ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

1.1 Πνευματική Ιδιοκτησία.....	8
1.2 Ιδιομορφίες Πνευματικής Ιδιοκτησίας.....	10
1.3 Το δίκαιο της Πνευματικής ιδιοκτησίας σε σχέση με την κοινωνία των πληροφοριών και το Internet.....	11
1.4 Το Ζήτημα της Δικαιοδοσίας στο Διαδίκτυο.....	14

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΧΩΡΟΥ

2.1 Ορισμός ονομάτων χώρου.....	17
2.2 Domain Name System (DNS).....	20
2.3 Λειτουργία των Ονομάτων χώρου.....	23
2.4.Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων.....	24
2.5 Διαδικασία καταχώρησης εθνικού domain name με κατάληξη ".gr ".....	25
2.6 Κυβερνοσφετερισμός.....	28

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΗ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΧΩΡΟΥ

3.1 Ηλεκτρονικό εμπόριο	30
3.2 Οφέλη ηλεκτρονικού εμπορίου.....	31
3.3 Εμπορική επικοινωνία.....	34

3.4 Σύναψη on line συμβάσεων.....	35
3.5 Ηλεκτρονική παραγγελία.....	36
3.6 Δεσμεύσεις για μία επιχείρηση που συναλλάσσεται ηλεκτρονικά.....	37
3.7 Κριτήρια αγοράς ενός domain name.....	39
3.8 Η επιλογή ενός «καλού» domain name.....	43

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

DOMAIN NAMES ΣΕ ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΠΙΠΕΔΟ

4.1 Η διαχείριση των domain names σε εθνικό επίπεδο.....	47
4.2 Η διαχείριση των domain names σε διεθνές επίπεδο.....	50
4.2.1 Ιστορική αναδρομή.....	50
4.3 Σκοπός και λειτουργία του ICANN.....	52

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΟΝΟΜΑΤΑ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΟΣΦΕΤΕΡΙΣΜΟΣ

5.1 Αίτια σύγκρουσης διακριτικών γνωρισμάτων και ονομάτων χώρου.....	55
5.2 Περιγραφή της σύγκρουσης.....	56
5.3 Καθορισμός γεωγραφικών ορίων της σύγκρουσης.....	57
5.4 Η αμφισβήτηση της αρχής της χρονικής προτεραιότητας.....	58
5.5 Νομική φύση ηλεκτρονικών διευθύνσεων.....	59
5.6 Ειδικές περιπτώσεις συγκρούσεων και συμφέροντα.....	61
5.6.1 Τα διακριτικά γνωρίσματα τοπικής ισχύος.....	61
5.6.2 Επέκταση του δικαιούχου ονόματος χώρου σε άλλο επιχειρηματικό κλάδο.....	63

5.6.3 Εξέλιξη διακριτικού γνωρίσματος σε διακριτικού φήμης Κίνδυνος εξασθένησης.....	64
5.7 Ο θεσμός της αποδυνάμωσης δικαιώματος.....	66
5.8 Η περίπτωση της συνωνυμίας.....	68

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΣΦΕΤΕΡΙΣΜΟΥ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΧΩΡΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

6.1 Περιπτώσεις κυβερνοσφετερισμού	71
6.1.1 Υπόθεση "Amazon".....	72
6.1.2 Υπόθεση "Αθήνα 2004"	74
6.1.3 Η απόφαση της BMG.....	77
6.2 Νομολογιακή αντιμετώπιση.....	78
6.3.1 Προστασία από το άρθρο 1 ν. 146/1914.....	80
6.3.2 Η προστασία από τον Κανονισμό 268/1973 της ΕΕΤΤ	81
6.3.3 Παθητική νομιμοποίηση της ΕΕΤΤ.....	81

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	83
--------------------------	-----------

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	85
--------------------------	-----------

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστούμε πολύ τον επιβλέποντα καθηγητή μας για την καθοδήγησή του και τις πολύτιμες συμβουλές του σε όλη τη διάρκεια της πτυχιακής μας εργασίας. Επίσης, ευχαριστούμε τις οικογένειες μας και κάποια φιλικά πρόσωπα για την υποστήριξη, την κατανόηση και την αμέριστη συμπαράσταση τους κατά τη διάρκεια εκπόνησής της.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στο πρώτο κεφάλαιο της παρούσας εργασίας επιχειρείται η οριοθέτηση της πνευματικής ιδιοκτησίας και γίνεται παρουσίαση των τριών διακριτών ιδιομορφιών της. Εν συνεχεία γίνεται μια αναφορά στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας σε σχέση με την κοινωνία των πληροφοριών και το Internet, αφού η ανάπτυξη του οδήγησε στην αύξηση των προσβολών των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων μέσω της ανεξέλεγκτης αντιγραφής και της διάδοσης αρχείων. Τέλος, υποστηρίζονται τέσσερις θεωρίες για τον καθορισμό του τόπου τέλεσης του αδικήματος.

Στο δεύτερο κεφάλαιο γίνεται αναφορά του ορισμού των ονομάτων χώρου και της λειτουργίας τους καθώς επίσης και ποια είναι η σημασία του Domain Name System (DNS). Επιπλέον, αναφέρεται ότι η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.) αποτελεί την εθνική ρυθμιστική αρχή σε θέματα που αφορούν τις τηλεπικοινωνίες. Εκτός των άλλων περιγράφεται η διαδικασία καταχώρησης ενός εθνικού domain name με κατάληξη ".gr" και διευκρινίζεται η έννοια του όρου κυβερνοσφετερισμός.

Στο τρίτο κεφάλαιο της εργασίας γίνεται μια γρήγορη αναφορά στην έννοια του ηλεκτρονικού εμπορίου και στα οφέλη του, καθώς επίσης και στους όρους εμπορική επικοινωνία, ηλεκτρονική παραγγελία και στη σύναψη on line συμβάσεων για να γίνει κατανοητή η σημασία τους. Στη συνέχεια, αναφέρονται οι νομικές δεσμεύσεις για μία επιχείρηση που συναλλάσσεται ηλεκτρονικά, τα σημαντικότερα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία μια επιχείρηση αγοράζει το όνομα χώρου της, αλλά και τα κριτήρια με τα οποία γίνεται η επιλογή του κατάλληλου domain name.

Ακολουθεί το τέταρτο κεφάλαιο, το οποίο σχετίζεται με τη διαχείριση των domain names σε εθνικό και διεθνές επίπεδο. Στην Ελλάδα είναι υπεύθυνη για τη ρύθμιση των θεμάτων του διαδικτύου και την εκχώρηση των ονομάτων χώρου με κατάληξη ". gr " η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ). Σε παγκόσμιο επίπεδο, τη γενική εποπτεία στο σύστημα καταχώρησης των ονομάτων χώρου έχει μια ιδιωτική οργάνωση μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, η ICANN.

Το πέμπτο κεφάλαιο της εργασίας αναλύει τα αίτια σύγκρουσης των διακριτικών γνωρισμάτων και ονομάτων χώρου, τον καθορισμό των γεωγραφικών ορίων της σύγκρουσης και την αμφισβήτηση της αρχής της χρονικής προτεραιότητας. Επίσης, εξετάζεται η νομική φύση των ηλεκτρονικών διευθύνσεων, αλλά και ορισμένες ειδικές περιπτώσεις συγκρούσεων και συμφερόντων. Σε αυτό το κεφάλαιο ορίζεται ο θεσμός της αποδυνάμωσης δικαιώματος και τονίζεται ότι αποτελεί περιορισμό της αρχής της χρονικής προτεραιότητας στα διακριτικά γνωρίσματα.

Στο έκτο και τελευταίο κεφάλαιο της παρούσας εργασίας αναφέρονται κάποιες συγκεκριμένες περιπτώσεις κυβερνοσφετερισμού. Χαρακτηριστικά παραδείγματα σφετερισμού στο χώρο του διαδικτύου αποτελούν η υπόθεση " Amazon " και η υπόθεση " Αθήνα 2004 ". Έπειτα υποστηρίζεται ότι η νομολογία ασχολείται όλο και πιο συχνά με ζητήματα κυβερνοσφετερισμού λόγω της γρήγορης εξάπλωσης του διαδικτύου και των ευκολιών που αυτό παρέχει και τέλος γίνεται αναφορά στην προστασία των διακριτικών γνωρισμάτων από το δίκαιο.

ABSTRACT

In the first chapter of this work attempts to define intellectual property and is presented in three distinct peculiarities of. It then becomes a reference to copyright law in relation to the information society and the Internet, as development has led to increased attacks on copyright and related rights through uncontrolled replication and dissemination of records. Finally, four theories are supported for determining the place of the offense. The second chapter refers to the definition of domain names and their operation as well as what is the significance of the Domain Name System (DNS). Moreover, states that the National Telecommunications and Post (E.E.T.T.) is the national regulatory authority on matters relating to telecommunications. Among others described the registration process of a national domain name ending in ". Gr" and clarifies the meaning of the term kyvernofeterismos.

In the third chapter, a quick reference to the concept of e-commerce and benefits, as well as in terms of commercial communication, online order and conclude contracts on line in order to understand their importance. Then out the legal obligations on a company that does business online, the most important criteria by which a company buys the domain name, but also the criteria for the selection of appropriate domain name.

The fourth chapter, which relates to the management of domain names in national and international level. Greece is responsible for regulating the internet issues and assignment of domain names ending in ". gr" the National Telecommunications and Post Commission (EETT). Globally, an overview of

the system for registering domain names is a private non-profit organization, the ICANN.

The fifth chapter analyzes the causes of conflict and distinguishing features of domain names, define the geographical limits of conflict and challenge the principle of time priority. Also, consider the legal nature of electronic addresses and certain special cases and conflicts of interest. In this chapter we shall weaken the institution of rights and stressed that a restriction on the principle of time priority on their distinctive traits. The sixth and final chapter of this paper are some specific cases kyvernofeterismou. Typical examples of usurpation on the Internet is the case " Amazon" and the " case" Athens 2004. Then it is argued that the law is increasingly more common issues kyvernofeterismou due to rapid spread of Internet and the facilities it provides, and finally refer to the protection of the distinctive features of the law.

Η πτυχιακή είναι χωρισμένη στα τρία λόγω του ότι το συγκεκριμένο θέμα το έχουμε αναλάβει τρία άτομα όπου ο καθένας έχει ασχοληθεί με τα εξής κεφάλαια:

Η Ευθυμίου Βαρβάρα ανέλαβε :

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 : ΟΝΟΜΑΤΑ ΧΩΡΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΚΑΙ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 : ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΧΩΡΟΥ

Ο Ιωάννου Γιαννάκης ανέλαβε:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 : ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΗ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΧΩΡΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 : DOMAIN NAMES ΣΕ ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΠΙΠΕΔΟ

Και η Χριστοφόρου Μύρια ανέλαβε :

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 : ΟΝΟΜΑΤΑ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΟΣΦΕΤΕΡΙΣΜΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΣΦΕΤΕΡΙΣΜΟΥ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΧΩΡΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΟΝΟΜΑΤΑ ΧΩΡΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΚΑΙ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

1.1 Πνευματική Ιδιοκτησία

Η μετάβαση από τη βιομηχανική κοινωνία στη λεγόμενη κοινωνία της πληροφορίας, της ψηφιακής τεχνολογίας και επικοινωνίας έχει προκαλέσει πολύ σημαντικές αλλαγές σε κοινωνικό, οικονομικό, πολιτισμικό και επικοινωνιακό επίπεδο. Στη σύγχρονη εποχή η οικονομία και η επικοινωνία έχουν διεθνοποιηθεί και κατά συνέπεια η αξία και η οικονομική σημασία των άυλων αγαθών και των πληροφοριών έχει πολλαπλασιασθεί. Η πνευματική ιδιοκτησία παρέχει την κινητήρια δύναμη στην κοινωνία της διασκέδασης και της παγκόσμιας επικοινωνίας. (Μαρίνος, 2002)

Πνευματική ιδιοκτησία ονομάζεται το αποκλειστικό δικαίωμα των πνευματικών δημιουργών στο έργο τους. Στο ελληνικό δίκαιο δημιουργός μπορεί να είναι μόνο φυσικό πρόσωπο, αφού μόνο ο άνθρωπος μπορεί να δημιουργεί πρωτότυπα πνευματικά έργα. Το έργο δημιουργείται, δηλαδή αρχίζει να υπάρχει, με την εξωτερική έκθεση. Ως ιδέα στο μυαλό του δημιουργού δεν προστατεύεται. Η εξωτερική έκθεση μπορεί να είναι και εφήμερη (π.χ. προφορική απαγγελία ενός ποιήματος). Αντίστοιχα το δίκαιο προστατεύει το συγκεκριμένο εξωτερικευμένο έργο και όχι τις ιδέες που κρύβονται πίσω από αυτό, διακρίνοντας μεταξύ αποτύπωσης και ιδέας, αλλά η διάκριση αυτή είναι τις περισσότερες φορές πολύ δύσκολη. (<http://el.wikipedia.org>)

Το πνευματικό δικαίωμα αποκτάται αυτοδικαίως χωρίς να απαιτείται αίτηση του δημιουργού ή καταχώρηση του έργου σε κάποια υπηρεσία. Παραχωρείται από το νόμο για ορισμένο χρόνο προκειμένου να απαγορεύσει σε τρίτους τη χρήση των έργων χωρίς την άδεια του δημιουργού τους. Τα πνευματικά δικαιώματα υφίστανται σε έργα λογοτεχνίας και τέχνης, όπως βιβλία, θέατρο, ζωγραφική, γλυπτική, φωτογραφία, αρχιτεκτονική, αλλά και σε άλλες δημιουργίες όπως λογισμικό ή βάσεις δεδομένων (databases). Περιλαμβάνουν το δικαίωμα της εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού δεσμού του δημιουργού τους προς αυτό (ηθικό δικαίωμα). (<http://el.wikipedia.org>)

Το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας χωρίζεται στο ελληνικό δίκαιο σε δύο δικαιώματα: το *περιουσιακό* και το *ηθικό*.

Το περιουσιακό δικαίωμα αναφέρεται στην οικονομική εκμετάλλευση του έργου. Κάθε εξουσία απαγόρευσης μιας πράξης ή μιας μορφής εκμετάλλευσης σημαίνει ουσιαστικά ότι ο δημιουργός μπορεί να αξιώνει αμοιβή γι' αυτήν. Το περιουσιακό δικαίωμα χωρίζεται σε επιμέρους εξουσίες. Η διάκριση αυτή είναι πολύ σημαντική, διότι ο νόμος επιτρέπει ρητά τη χωριστή εκμετάλλευση για καθεμία από τις εξουσίες αυτές. Κατά συνέπεια, ο δημιουργός μπορεί να μεταβιβάσει ή να παραχωρήσει άδεια εκμετάλλευσης μόνο για μία ή για κάποιες από αυτές τις εξουσίες, κρατώντας τις άλλες για τον εαυτό του ή παραχωρώντας τις σε άλλους. Οι επιμέρους εξουσίες είναι: η εγγραφή, η αναπαραγωγή, η δημιουργία παράγωγου έργου, η διανομή, η εκμίσθωση και ο δημόσιος δανεισμός, η δημόσια εκτέλεση και παρουσίαση και η ραδιοτηλεοπτική μετάδοση. (<http://el.wikipedia.org>)

Όσο αναφορά το ηθικό δικαίωμα, ο δημιουργός έχει έναν ιδιαίτερο δεσμό με το δημιούργημά του πέρα από το δικαίωμα της οικονομικής εκμετάλλευσης. Όπως και το περιουσιακό δικαίωμα, έτσι και το ηθικό δικαίωμα έχει επιμέρους εκφάνσεις. Όμως, σε αντίθεση με το περιουσιακό δικαίωμα, είναι αμεταβίβαστο και ο δημιουργός δεν μπορεί να παραιτηθεί από αυτό. Οι επιμέρους εκφάνσεις του ηθικού δικαιώματος είναι: η δημοσίευση, η πατρότητα, η ακεραιότητα του έργου και η προσπέλαση σε αυτό. (<http://el.wikipedia.org>)

1.2 Ιδιομορφίες Πνευματικής Ιδιοκτησίας

Η πνευματική ιδιοκτησία παρουσιάζει **τρεις διακριτές ιδιομορφίες**:

1) Η πρώτη βασίζεται στο γεγονός ότι το αντικείμενό της είναι άυλο. Αυτό σημαίνει ότι δεν πρόκειται για το υλικό αντικείμενο πάνω στο οποίο έχει ενσωματωθεί το πνευματικό δημιούργημα, αλλά για το ίδιο το πνευματικό έργο. Ο άυλος χαρακτήρας του αντικειμένου της πνευματικής ιδιοκτησίας του προσδίδει το πλεονέκτημα για τη σύγχρονη παρουσία του έργου όχι μόνο σε έναν αλλά σε άπειρους τόπους. (Αλεξανδρίδου, 2004)

2) Η δεύτερη ιδιομορφία της πνευματικής ιδιοκτησίας έγκειται στο ότι το κάθε πνευματικό δημιούργημα είναι μοναδικό και ανεπανάληπτο. Ο πνευματικός δημιουργός του έργου έχει μια θέση μονοπωλιακή αναφορικά με το κάθε δημιούργημά του. (Αλεξανδρίδου, 2004)

3) Η τρίτη ιδιομορφία σχετίζεται με το γεγονός ότι η πνευματική ιδιοκτησία δεν προστατεύει μόνο περιουσιακά το δημιουργό σε σχέση με το δημιούργημά του. Προστατεύει και τα συμφέροντα που ανάγονται στη σφαίρα της προσωπικότητας του δημιουργού, δηλαδή στην ιδιαίτερη ηθική σχέση του κάθε δημιουργού με το έργο του. Υπάρχει δηλαδή ένας μεικτός χαρακτήρας της πνευματικής ιδιοκτησίας, προσωπικός και περιουσιακός, ο οποίος προκαλεί περίεργο διαχωρισμό του πνευματικού δικαιώματος και κυρίως σε ότι αφορά τη δυνατότητα μεταβίβασής του. (Αλεξανδρίδου, 2004)

1.3 Το δίκαιο της Πνευματικής ιδιοκτησίας σε σχέση με την κοινωνία των πληροφοριών και το Internet

Η πρόοδος και διάδοση των ψηφιακών μέσων διευκόλυνε την αναπαραγωγή υλικών φορέων ήχου και εικόνας (κυρίως CD και DVD, αρχείων πολυμέσων κ.ά.). Αποτέλεσμα της ανάπτυξης της ψηφιακής τεχνολογίας ήταν να αυξηθούν και οι προσβολές των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων μέσω της ανεξέλεγκτης αντιγραφής και της διάδοσης, αφού η αναπαραγωγή και του μεγαλύτερου αρχείου δε διαρκεί πάνω από λίγα λεπτά και το κόστος αυτής της διαδικασίας είναι αμελητέο. (<http://el.wikipedia.org>)

Ο Νόμος 2121/1993, ο οποίος φέρει τον τίτλο «Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» αποτελεί την κύρια πηγή δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας στην Ελλάδα. (Βλαχόπουλος, 2007)

Στο νόμο αυτόν εμπεριέχονται μεταξύ άλλων και διατάξεις σχετικές με τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και τις βάσεις δεδομένων και φωτογραφιών. Παρόμοιες διατάξεις αποτελούν περιεχόμενο και της συνθήκης του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας για την πνευματική ιδιοκτησία που κυρώθηκε με τον Νόμο 3184/2003. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού συνεισφέρει και αυτή στην προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων. Με τις σχετικές αποφάσεις της, όπως την απόφαση 245/III.2003, αναφορικά με την καταγγελία μουσικοσυνθετών, συμβάλλει στη διασφάλιση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Όμως, και οι οργανισμοί που έχουν ως σκοπό λειτουργία τους τη διαχείριση πνευματικών δικαιωμάτων κατά την Υπουργική Απόφαση (2170/2003) συνεισφέρουν σημαντικά στην προστασία πνευματικής ιδιοκτησίας. (Βλαχόπουλος, 2007)

Η Ελληνική Νομοθεσία ενισχύει και αυτή με τη σειρά της την μάχη κατά της παραβίασης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Κυρίως, όμως, εστιάζει σε θέματα συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων, όπως για παράδειγμα, η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας (1404/2002) , η οποία και αναφέρεται σε ραδιοτηλεοπτικής φύσεως διενέξεις. (Ιγγλεζάκης, 2008)

Στην Ευρώπη ισχύει η Οδηγία 2001/29 περί εναρμονίσεως ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας με την οποία επίσης υποχρεώνει όλα τα κράτη-μέλη της να προστατεύσουν νομοθετικά τα τεχνολογικά μέτρα, αλλά και η Οδηγία 93/98 για τη διαχείριση της διάρκειας προστασίας του δικαιώματος

πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενών δικαιωμάτων. (Ιγγλεζάκης, 2008)

Όσο αναφορά την πνευματική ιδιοκτησία στο χώρο της κοινωνίας των πληροφοριών, υπάρχουν πάρα πολλές αποφάσεις νομολογίας που αναφέρονται όχι μόνο σε προϊόντα λογισμικού, δηλαδή σε προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, αλλά και σε παράνομη αναπαραγωγή και ανταλλαγή δεδομένων και αρχείων μέσω του διαδικτύου που καταπατούν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας των δημιουργών τους. (Φουντεδάκης, 2003)

Στις μέρες μας, η τεχνολογία της πληροφορικής και πρωτίστως η διάδοση του ίντερνετ παγκοσμίως έχουν προκαλέσει σημαντικές αλλαγές τόσο στον τρόπο παραγωγής και διακίνησης πληροφοριών, όσο και στον τρόπο αναπαραγωγής και διακίνησης πνευματικών έργων. Η αντιγραφή και η ηλεκτρονική διάδοση των πνευματικών δημιουργημάτων έχει γίνει εξαιρετικά απλή και τις περισσότερες φορές απολύτως αποτελεσματική. Η ψηφιακή αναπαραγωγή των πνευματικών έργων έχει καταστήσει δυνατή την ομοιότητα της ποιότητας του αντιγράφου με αυτή του πρωτοτύπου. Επιπλέον, έχει υπερπολλαπλασιάσει την ταχύτητα αναπαραγωγής με χαμηλό κόστος.

Η ευκολία αναπαραγωγής αφορά την περίπτωση της ανεύρεσης και «κατεβάσματος» των έργων στο χώρο του διαδικτύου (downloading), αλλά και την ψηφιακή δημοσίευσή τους (uploading), μέσω των σαρωτών ή των ψηφιακών φωτογραφιών. Ταυτόχρονα όμως, η λειτουργία του διαδικτύου καθιστά δυνατή την ακύρωση της λειτουργίας τεχνολογικών μέσων που επιτρέπουν την προστασία του πνευματικού έργου (όπως π.χ. η αφαίρεση-

σπάσιμο των ηλεκτρονικών κλειδαριών-«hacking» και η παράκαμψη μιας προστατευμένης ιστοσελίδας) με την απευθείας σύνδεση με το περιεχόμενό της μέσω άλλης ιστοσελίδας. (Αλεξανδρίδου, 2004)

Από τη συνεχή χρήση των δυνατοτήτων αυτών για πρόσβαση σε πνευματικά έργα καταπατώνται τα δικαιώματα της πνευματικής ιδιοκτησίας των δημιουργών πάνω στα δημιουργήματά τους και διαμορφώνεται η αίσθηση ότι το διαδίκτυο αποτελεί ένα χώρο «ελευθερίας» πέρα και έξω από νομικές διαστάσεις και δεσμεύσεις. Οι συνέπειες για τους πνευματικούς δημιουργούς είναι τέτοιες που πολλοί αναρωτιούνται σήμερα, εάν έφτασε το τέλος της πνευματικής ιδιοκτησίας. Επομένως, απαιτείται η κατοχύρωση και η προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας προκειμένου να αναπτυχθεί όχι μόνο κάθε επιχείρηση μεμονωμένα, αλλά και ο πολιτισμός γενικότερα. (Αλεξανδρίδου, 2004)

1.4 Το Ζήτημα της Δικαιοδοσίας στο Διαδίκτυο

Το πρόβλημα της δικαιοδοσίας στον κυβερνοχώρο δεν είναι καθόλου απλό καθώς το διαδίκτυο λόγω της παγκοσμιότητάς του επιτρέπει στον οποιονδήποτε να εισάγει πολύ εύκολα και να καταστήσει προσβάσιμη από όλα τα σημεία του πλανήτη οποιαδήποτε πληροφορία θελήσει. Με τη δυναμική εισβολή του ηλεκτρονικού υπολογιστή και της λειτουργίας του ίντερνετ αναπτύσσονται ποικίλες δυνατότητες χρήσης και κατάχρησης που αφορούν την ηλεκτρονική επεξεργασία δεδομένων. Η επιδίωξη απόκτησης ξένων πραγμάτων στο διαδίκτυο συνεχώς εμπλουτίζεται με νέες εκφάνσεις.

Είναι εύκολα κατανοητό ότι μεμονωμένες προσπάθειες εκ μέρους του νομοθέτη ή των ιδιωτών δεν αρκούν για να δώσουν λύσεις. Για την καταπολέμηση του απαιτείται η συνεργασία μεταξύ όλων των κρατών, όπως αναφέρεται σε πολλά νομοθετικά κείμενα. Για την ανεύρεση της αρμοδιότητας του δικαστηρίου πρέπει να καθορισθεί ο τόπος τέλεσης του αδικήματος. Για τον καθορισμό του τόπου τέλεσης του αδικήματος υποστηρίζονται τέσσερις θεωρίες. (Ιγγλεζάκης, 2008)

Οι θεωρίες αυτές είναι οι εξής:

α) Η θεωρία του τόπου ενέργειας

Σύμφωνα με αυτήν, ως τόπος τέλεσης του αδικήματος πρέπει να θεωρηθεί ο τόπος όπου πραγματοποιήθηκε η ενέργεια που οδήγησε στο άδικο αποτέλεσμα. Αν η ενέργεια πραγματοποιήθηκε σε περισσότερα από ένα κράτη, ως τόπος τέλεσης του αδικήματος θεωρείται ο τόπος όπου ολοκληρώθηκε. (Ιγγλεζάκης, 2008)

β) Η θεωρία του τόπου του αποτελέσματος

Σύμφωνα με αυτή τη θεωρία, ως τόπος τελέσεως του αδικήματος θεωρείται ο τόπος όπου εκδηλώθηκε το ζημιογόνο αποτέλεσμα. (Ιγγλεζάκης, 2008)

γ) Η μικτή θεωρία

Στην οποία αναφέρεται ότι ως τόπος τελέσεως του αδικήματος θα πρέπει να θεωρείται όχι μόνο ο τόπος ενέργειας, αλλά και ο τόπος του αποτελέσματος με δικαίωμα επιλογής του αδικηθέντος. (Ιγγλεζάκης, 2008)

δ) Η θεωρία του βαρύνοντος τόπου

Σύμφωνα με την οποία, ο τόπος του αδικήματος εντοπίζεται στο κράτος, το οποίο εκδηλώθηκε κατά κύριο λόγο το αδίκημα. Υπάρχουν βέβαια δυσκολίες όταν εφαρμόζεται η συγκεκριμένη θεωρία, δεδομένου ότι είναι δύσκολο να καθοριστεί ο βαρύνων τόπος για την τέλεση της αδικοπραξίας στο χώρο του διαδικτύου. (Ιγγλεζάκης, 2008)

Η θεωρία, η οποία επικρατεί στην Ελλάδα και στην Ευρώπη είναι η θεωρία του βαρύνοντος τόπου. Το άρθρο 16 του Ποινικού Κώδικα αναφέρει ότι «τόπος τέλεσης της πράξης θεωρείται ο τόπος όπου πρωτοεμφανίστηκε ολικά ή κατά ένα μέρος η αξιόποινη ενέργεια ή παράλειψη καθώς και ο τόπος όπου επήλθε, δηλαδή όπου ολοκληρώθηκε το αξιόποινο αποτέλεσμα». (<http://legacy.lawnet.gr>)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΧΩΡΟΥ

2.1 Ορισμός ονομάτων χώρου

Η πλοήγηση στο διαδίκτυο είναι πάρα πολύ απλή. Ο χρήστης πληκτρολογώντας τη διεύθυνση μιας γνωστής ιστοσελίδας, έχει την ευκαιρία να εντοπίσει διάφορες άλλες σχετικές με το αντικείμενο που τον ενδιαφέρει. Ακόμα και σε περίπτωση που δε γνωρίζει τη συγκεκριμένη ιστοσελίδα που τον ενδιαφέρει, εισάγοντας σε κάποια μηχανή αναζήτησης μία ή περισσότερες λέξεις κλειδιά μπορεί να βρει τις πληροφορίες που επιθυμεί. (Ιγγλεζάκης, 2008)

Στον παγκόσμιο ιστό η διεύθυνση κάθε ηλεκτρονικού υπολογιστή προσδιορίζεται από μία μόνο ηλεκτρονική διεύθυνση που ονομάζεται όνομα χώρου και το οποίο αποτελείται από πολλούς αριθμητικούς χαρακτήρες. Λόγω της δυσκολίας να απομνημονευτούν τόσο μεγάλοι αριθμοί αναπτύχθηκε το σύστημα Domain Name System που μεταφράζει αυτούς τους αριθμούς σε ευκολομνημόνευτες λέξεις. (Ιγγλεζάκης, 2008)

Απαραίτητη προϋπόθεση για την ύπαρξη ηλεκτρονικού εμπορίου αποτελεί η δημιουργία αφενός ενός ιστοχώρου και αφετέρου ενός domain name. Με αυτό τον τρόπο είναι δυνατή η πρόσβαση πελατών και η κατάρτιση των συναλλαγών. Δηλαδή για την είσοδο στο διαδίκτυο είναι αναγκαία η

ύπαρξη του domain name ή όπως αλλιώς λέγεται όνομα πεδίου ή όνομα χώρου, το οποίο ουσιαστικά επιτελεί ρόλο ηλεκτρονικής διεύθυνσεως κι επιτρέπει την επικοινωνία του χρήστη του διαδικτύου με τον κάτοχο της ηλεκτρονικής διεύθυνσεως. (Κουράκης, 2007)

Τα τρία μέρη ενός domain name

Κάθε domain name αποτελείται από τρία μέρη, τα οποία χωρίζονται μεταξύ τους με τελεία και είναι τα εξής:

1) Το πρώτο μέρος είναι κοινό για όλα τα domain names και αποτελείται από τα αρκτικόλεξα «http://www». Το «http://www» ή αλλιώς Hyper Text Transfer Protocol δηλώνει το πρωτόκολλο επικοινωνίας κι επιπλέον ότι η επικοινωνία διεξάγεται στο παγκόσμιο διαδίκτυο ή αλλιώς World Wide Web. (Κουράκης, 2007)

2) Το δεύτερο μέρος ή αλλιώς Μεταβλητό Πεδίο, το επονομαζόμενο Second Level Domain, SLD, αποτελεί τη βάση της διεύθυνσης εφόσον ουσιαστικά διαφοροποιεί το συγκεκριμένο υπολογιστή από όλους τους υπόλοιπους. Αποτελείται από τα εκάστοτε ονόματα φυσικών και νομικών προσώπων, ολόκληρα ή σε συντομογραφία. Πρόκειται για το κατ' εξοχήν

όνομα, την κατ' εξοχήν διαδικτυακή διεύθυνση. Συνήθως, οι επιχειρήσεις ορίζουν ως δεύτερο μέρος την επωνυμία τους, το σήμα τους ή οποιοδήποτε διακριτικό τους γνώρισμα. (Κουράκης, 2007)

3) Το τρίτο μέρος, το Ανώτατο Επίπεδο ή όπως αλλιώς ονομάστηκε Top Level Domain, TLD, το οποίο δηλώνει το είδος της ονομασίας ή τη γεωγραφική προέλευση, Για παράδειγμα, com για όσους επιδίδονται σε εμπορική δραστηριότητα, edu για εκπαιδευτικούς οργανισμούς, org για οργανισμούς, net για παροχές υπηρεσιών διαδικτύου, gov για κυβερνητικούς οργανισμούς και int για διεθνείς οργανισμούς. Τα εθνικά κύρια μέρη σχηματίζονται από το ζεύγος γραμμάτων που αντιστοιχεί σε κάθε κράτος. Για την Ελλάδα το ζεύγος γραμμάτων είναι «.gr» , για την Ιταλία «.it», για τη Γερμανία «.de», για τη Μ.Βρετανία «.uk» κ.λ.π. Όσο αναφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση, η δημιουργία του τρίτου μέρους του domain name με την κατάληξη ".eu" αποτελούσε καιρό αίτημα των παρόχων υπηρεσιών του διαδικτύου στον κοινοτικό χώρο. Στόχος του είναι η προβολή της ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς στην παγκόσμια αγορά του διαδικτύου. Δικαίωμα καταχώρησης αυτής της κατάληξης έχουν σύμφωνα με το άρθρο 4παρ. 4β' του Κανονισμού 733/2002 οι επιχειρήσεις και οι οργανισμοί που είναι εγκατεστημένοι στην ευρωπαϊκή κοινότητα καθώς επίσης και κάθε φυσικό πρόσωπο που είναι κάτοικος της κοινότητας. (Ιγγλεζάκης, 2008)

Πόστερ με την περιοχή χώρου ονομάτων .eu στο κτίριο γραφείων Berlaymont της Ευρωπαϊκής Επιτροπής - Βρυξέλλες.

2.2 Domain Name System (DNS)

Ουσιαστικά το domain (domain=πεδίο ορισμού, περιοχή, ιδιότητα) δηλώνει μία υποομάδα υπολογιστών συνδεδεμένων στο διαδίκτυο. Επομένως, όταν κάποιος καταχωρεί ένα όνομα, στην ουσία δηλώνει έναν υπολογιστή (server) ή ένα σύνολο υπολογιστών σε μία υποομάδα π.χ. .gr ή .net . (<http://el.wikipedia.org>)

Όλη η διαχείριση του παγκόσμιου ιστού βασίζεται στο **Domain Name System (DNS)**. Πρόκειται στην ουσία για το σύστημα διαχείρισης ονομάτων (διευθύνσεων) του Internet. Σύμφωνα με το σύστημα αυτό, κάθε υπολογιστής στο διαδίκτυο αντιστοιχεί με κάποιους συγκεκριμένους αριθμούς, οι οποίοι δείχνουν πού ακριβώς βρίσκεται ο υπολογιστής στο Internet και κατά συνέπεια, όλες οι διαδικασίες δρομολόγησης πληροφοριακών πακέτων να

πραγματοποιούνται εύκολα και χωρίς προβλήματα. Γι' αυτό το λόγο, το DNS χωρίζει το Διαδίκτυο σε διάφορα domains (=πεδία ορισμού, περιοχές), στα οποία ανήκουν οι υπολογιστές που συνδέονται στο Internet. Παραδείγματος χάρη, το ".gr" σε μία ηλεκτρονική διεύθυνση (π.χ. patras.gr) υποδηλώνει ότι η ευρύτερη περιοχή στην οποία έχει ταξινομηθεί ο υπολογιστής που φιλοξενεί τη συγκεκριμένη ιστοσελίδα είναι η Ελλάδα, δηλαδή ο συγκεκριμένος υπολογιστής βρίσκεται στον ελλαδικό χώρο.

Κάθε ηλεκτρονικός υπολογιστής, ανεξάρτητα από το εάν είναι σταθμός εργασίας, κόμβος ή διακομιστής, ανήκει σε κάποιο εθνικό domain (όπως το .gr), το οποίο κι αυτό με τη σειρά του περιλαμβάνει άλλα μικρότερα domains, για παράδειγμα servers τοπικών δικτύων. Ο διαχωρισμός του Internet σε ονόματα χώρου συνοδεύεται από την αντιστοίχιση των αλφαβητικών διευθύνσεων (π.χ. www.achaia.gr) σε αριθμητικές (π.χ. 158.25.213.74), με σκοπό οι τελευταίες να γίνουν αναγνωρίσιμες από τους servers και τα πρωτόκολλα επικοινωνίας. Κάθε όνομα χώρου, απαιτεί έναν πρωτεύοντα και έναν δευτερεύοντα εξυπηρετητή DNS. DNS Servers είναι τα συστήματα που υλοποιούν το καταμεμημένο σύστημα ονοματοδοσίας. Ο πρωτεύων DNS server έχει την αρχική πληροφορία των ονομάτων για το domain name, ενώ ο δευτερεύων έχει το αντίγραφο της πληροφορίας. Σε περίπτωση που δεν λειτουργεί για τον οποιοδήποτε λόγο ο πρωτεύων DNS Server απαντάει ο δευτερεύων DNS Server μέχρι τη στιγμή εκείνη που θα αποκατασταθεί το πρόβλημα. Η ιεραρχία μπορεί να επεκταθεί και σε περισσότερα επίπεδα DNS Servers (δευτέρος δευτερεύων κ.λ.π.). (<http://el.wikipedia.org>)

Συνοψίζοντας, η σημασία του **Domain Name System (DNS)** είναι πολύ μεγάλη στο χώρο του διαδικτύου.

Πρώτον, το DNS επιτρέπει την ανεύρεση ενός εξυπηρετητή (server) ή μιας υπηρεσίας σε έναν εξυπηρετητή χρησιμοποιώντας μόνο ένα όνομα. Ένας εξυπηρετητής έχει τη δυνατότητα να προσφέρει ταυτόχρονα περισσότερες από μια υπηρεσίες, σύμφωνα με διάφορα πρωτόκολλα, όπως το HTTP, το FTP, το POP, το IMAP και το SMTP, δίνοντας τη δυνατότητα στο χρήστη να συνδεθεί σε μια ιστοσελίδα (HTTP), σε μια αποθήκη αρχείων (FTP), ή να λάβει email (POP ή IMAP).

Δεύτερον, το DNS χρησιμοποιείται για να αντιστοιχίσει διευθύνσεις IP με ονόματα. Έτσι ο διαχειριστής ενός δικτύου μπορεί να χρησιμοποιήσει ονόματα για να επικοινωνήσει ή απλώς να θυμάται ονόματα μηχανημάτων, τοποθεσίες, ονόματα χώρου και ότι άλλο σκεφτεί.

Τρίτον, το DNS δίνει τη δυνατότητα αντιστοίχισης μεταξύ ονομάτων, καθώς και τη δυνατότητα αντιστοίχισης ενός ονόματος σε πολλαπλές διευθύνσεις IP, γεγονός το οποίο βοηθά στη διαμοίραση του φόρτου μιας υπηρεσίας του διαδικτύου σε περισσότερους από έναν εξυπηρετητές (servers) ή την κατεύθυνση των πελατών δικτυακών υπηρεσιών σε γεωγραφικά κοντινότερους εξυπηρετητές. (<http://el.wikipedia.org>)

2.3 Λειτουργία των Ονομάτων χώρου

Κατ' αρχήν πρέπει να τονιστεί ότι ένα όνομα χώρου δε μπορεί να ταυτιστεί με την εμπορική επωνυμία, τον διακριτικό τίτλο και το εμπορικό σήμα. Όμως, είναι απαραίτητο να αποδίδεται σ' αυτό λειτουργία τόσο διακριτικού τίτλου όσο και εμπορικού σήματος με έμμεσο τρόπο, όταν αυτό χρησιμοποιείται ως διακριτικό στοιχείο για το πρόσωπο ή την επιχείρηση στο διαδίκτυο. Και αυτό συμβαίνει για το λόγο ότι όπως και τα υπόλοιπα, έτσι κι αυτό έχει εξατομικευμένη και αναγνωριστική λειτουργία. (Βλαχόπουλος, 2007)

Η ελεύθερη χρήση από τον πρώτο τυχόντα οποιασδήποτε ονομασίας οποιαδήποτε στιγμή, όσο γνωστή και φημισμένη κι αν είναι, θα είχε ως επακόλουθο τεράστιες ή ανεπανόρθωτες ζημίες στην επιχείρηση που καθιερώθηκε στις εμπορικές συναλλαγές με τη συγκεκριμένη ονομασία. Συνεπώς, προκειμένου να διαφυλαχθούν τα νόμιμα συμφέροντα των παραπάνω επιχειρήσεων, θα πρέπει να αποδοθεί σε κάθε όνομα χώρου μια λειτουργία διακριτικού τίτλου και σήματος. Σε αυτό συμβάλλει και το γεγονός ότι οι κάτοχοι των domain names πρακτικά εμφανίζονται στο διαδίκτυο με τα διακριτικά γνωρίσματα που τους κατέστησαν γνωστούς, δηλαδή χρησιμοποιούν το όνομα, την επωνυμία ή το σήμα τους, δεδομένων μάλιστα των περιορισμένων ορίων παροχής domain names για κάθε χρήση αλλά και της επιβαλλόμενης συντομίας γι' αυτού του είδους την επικοινωνία. (Λάζος, 2001)

2.4 Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων

Η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.) διαδραματίζει πολύ σημαντικό ρόλο στο χώρο του διαδικτύου καθώς αποτελεί την εθνική ρυθμιστική αρχή σε θέματα που αφορούν τις τηλεπικοινωνίες. Αποτελεί ανεξάρτητη διοικητική αρχή με έδρα την Αθήνα και απολαμβάνει διοικητικής και οικονομικής αυτοτέλειας. (Συκιώτου, 2009)

Τα μέλη της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων, αφού προηγουμένως επιλεγθούν από τη Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής με την αυξημένη πλειοψηφία των τεσσάρων πέμπτων των μελών, διορίζονται στη συνέχεια με την απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών. Ως μέλη της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων συνήθως επιλέγονται πρόσωπα με αναγνωρισμένο κύρος, τα οποία απολαμβάνουν ευρείας κοινωνικής αποδοχής κι επιπλέον διακρίνονται για την επαγγελματική τους ικανότητα και την επιστημονική τους κατάρτιση στον τεχνικό, οικονομικό ή νομικό τομέα. Κατά τη διάρκεια που εκτελούν τα καθήκοντά τους, τα μέλη της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων, δεσμεύονται από το νόμο και υποχρεούνται να τηρούν την αντικειμενικότητα και αμεροληψία των αρχείων. Ακόμα και μετά την εκούσια ή

ακούσια αποχώρηση τους από την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων έχουν την υποχρέωση τήρησης της εμπιστευτικότητας των εμπορικών πληροφοριών για τέσσερα χρόνια. (Συκιώτου, 2009)

Η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων έχει το δικαίωμα να χορηγεί άδειες σε Παρόχους Τηλεπικοινωνιακών Υπηρεσιών, στους οποίους ανήκουν και οι Πάροχοι Υπηρεσιών Διαδικτύου (ISP's). Παράλληλα ρυθμίζει τον τομέα των τηλεπικοινωνιών, ασκεί έλεγχο σε αυτόν, και εποπτεύει την τηλεπικοινωνιακή αγορά. Η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων με κάποιους κανόνες που έχει θεσπίσει προστατεύει τα δικαιώματα του χρήστη του διαδικτύου ώστε, να είναι στην ασφαλής κατά την πλοήγησή του σε αυτό. (Συκιώτου, 2009)

2.5 Διαδικασία καταχώρησης ενός εθνικού domain name με κατάληξη ".gr "

Η διαδικασία, η οποία ακολουθείται για την καταχώρηση ενός ονόματος χώρου με κατάληξη ".gr " περιγράφεται στον Κανονισμό της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων 268/73.(<http://www.intechs.gr>)

Η διαδικασία εκχώρησης ενός ονόματος χώρου είναι απλή, ταχύτατη και ελάχιστα δαπανηρή. Ο χαρακτήρας της ταιριάζει στους γρήγορους ρυθμούς των ηλεκτρονικών συναλλαγών. Περιορίζεται στην μη ύπαρξη άλλου όμοιου κατοχυρωθέντος domain name και στον τυπικό έλεγχο της νομιμότητας της αίτησης, η οποία σε λίγες ώρες οδηγεί στην προσωρινή ενεργοποίηση της

διεύθυνσης και σε λίγες μόλις μέρες στην οριστική ενεργοποίησή της. .(
<http://www.intechs.gr>)

Αρχικά, οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ελληνικό ή αλλοδαπό, το οποίο είναι εγκατεστημένο στην Ελλάδα, επιθυμεί να αποκτήσει ένα domain name πρέπει να υποβάλλει αίτηση εκχώρησης σε έντυπη ή ηλεκτρονική μορφή μαζί με τα τέλη που προβλέπονται σε κάποιο από τα πρόσωπα της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων που επιλέγει από τον πίνακα καταχωρητών. Με τη σειρά του ο καταχωρητής μεταβιβάζει την αίτηση στο Μητρώο, δηλαδή τη βάση δεδομένων που περιλαμβάνει το σύνολο των ηλεκτρονικών διευθύνσεων που έχουν καταχωρηθεί με κατάληξη ".gr ". Μετά τον έλεγχο, σε περίπτωση που δεν έχει καταχωρηθεί άλλο όμοιο εθνικό domain name ενεργοποιείται προσωρινά η διεύθυνση. .(<http://www.intechs.gr>)

Παρόλ' αυτά, με την προσωρινή ενεργοποίηση δεν έχει αποκτηθεί ακόμη το αποκλειστικό δικαίωμα επί της διεύθυνσης. Επομένως, μετά από αυτήν ακολουθεί έρευνα εάν η αίτηση είναι πλήρης, εάν έχει γίνει κατάθεση της ίδιας σε άλλον καταχωρητή και αν η διεύθυνση είναι ήδη καταχωρημένη. Η τελική γνώμη του καταχωρητή είναι ενδεικτική για την ΕΕΤΤ και λαμβάνεται και η τελική απόφαση για την καταχώρηση. Στην περίπτωση που η αίτηση γίνει δεκτή από την ΕΕΤΤ, γίνεται και η οριστική ενεργοποίηση της διεύθυνσης. Άρα και ο φορέας της αποκτά αποκλειστικό δικαίωμα πάνω σε αυτήν. Το δικαίωμα αυτό του δίνει τη δυνατότητα για την αποκλειστική χρησιμοποίηση της διεύθυνσης και απαγορεύεται σε κάθε τρίτο η χρησιμοποίηση στοιχείων όμοιων με το δεύτερο ή αλλιώς μεταβλητό πεδίο ενός domain name προκειμένου να συνθέσει το μεταβλητό πεδίο της δικής του ηλεκτρονικής

διεύθυνσης. Αντιθέτως, εάν απορριφθεί η αίτηση λήγει η προσωρινή ενεργοποίησή της και εν συνεχεία γίνεται η οριστική απενεργοποίησή της. .(<http://www.intechs.gr>)

Η πράξη εκχώρησης από την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων είναι ουσιαστικά μια ατομική διοικητική πράξη, αλλά και η παράνομη άρνηση εκχώρησης αποτελεί διοικητική πράξη. Επιπλέον, η ΕΕΤΤ πριν την οριστική καταχώρηση είναι υπεύθυνη για τον έλεγχο μιας σειράς απαράδεκτων εκχώρησης που προβλέπονται στον Κανονισμό 268/73. Τα απαράδεκτα αυτά αναφέρονται στον κοινόχρηστο χαρακτήρα του ονόματος, στην έλλειψη διακριτικής δύναμης του, στην κακοπιστία της αίτησης για την εκχώρησή του, στη σύγκρουσή του με προηγούμενο δικαίωμα τρίτων πάνω σε αυτό, στην αντίθεσή του στη δημόσια τάξη και στα ήθη. .(<http://www.intechs.gr>)

Η ΕΕΤΤ λόγω έλλειψης όχι μόνο του χρόνου που χρειάζεται, εφόσον το χρονικό διάστημα που οφείλει να απαντήσει στην αίτηση είναι πάρα πολύ μικρό, μόλις εντός δέκα ημερών, αλλά και των απαραίτητων μέσων, δεν έχει τη δυνατότητα να ελέγξει όλα τα παραπάνω. Κατά συνέπεια, οι δυσχέρειες ενός προληπτικού ελέγχου που στηρίζεται στα δικαιώματα τρίτων σε διακριτικά γνωρίσματα, κατευθύνει προς την καθιέρωση ενός συστήματος καθαρά τυπικού ελέγχου, αφού εάν διαπιστωθεί ότι υπάρχουν τα κατάλληλα δικαιολογητικά και ότι δεν υπάρχει αντίστοιχη προηγούμενη καταχώρηση, ενεργοποιείται κατευθείαν το όνομα χώρου. .(<http://www.intechs.gr>)

Όταν κι εφόσον θίγονται τα συμφέροντα τρίτων από την καταχώρηση ενός domain name, αυτοί έχουν το δικαίωμα να προβούν σε ενέργειες

προκειμένου να προστατεύσουν τα έννομα συμφέροντά τους. Οι αιτίες απaráδεκτης εκχώρησης, εκτός του γεγονότος ότι κατευθύνουν την ορθότητα και αντικειμενικότητα των ηλεκτρονικών διευθύνσεων, αποτελούν και λόγους για τους οποίους αυτός που έχει το έννομο συμφέρον μπορεί να παρέμβει και να ζητήσει να μη γίνει η καταχώρηση σε χρονικό διάστημα επτά ημερών από την προσωρινή ενεργοποίησή τους, ακόμα και να απαιτήσει τη διαγραφή του οριστικά κατοχυρωθέντος domain name, όπως προβλέπεται από το άρθρο 6 παρ. 1 του Κανονισμού 268/73. .(<http://www.intechs.gr>)

Καταλήξεις ονομάτων χώρου

2.6 Κυβερνοσφετερισμός

Ο Κυβερνοσφετερισμός είναι μια ενέργεια, η οποία συναντάται πολύ συχνά. Αλλιώς ονομάζεται και cybersquatting και αποτελεί την επιδίωξη απόκτησης ξένων πραγμάτων στο διαδίκτυο κατά την οποία κάποιος χρήστης

του παγκόσμιου ιστού κατοχυρώνει και χρησιμοποιεί ηλεκτρονική διεύθυνση (domain name), η οποία εμπεριέχει σήματα φήμης ή την επωνυμία γνωστών επιχειρήσεων. Αυτό γίνεται συνήθως για εμπορικούς σκοπούς κι έχει ως αποτέλεσμα να προκαλείται όχι μόνο πρόβλημα στη φήμη των νόμιμων δικαιούχων αλλά και ο αποκλεισμός τους από τη χρήση του διαδικτύου με την επωνυμία τους. (Τσουραμάνης, 2005)

Η προστασία των domain name σχετίζεται με το περιεχόμενο του δεύτερου μέρους τους. Η προστασία των άρθρων 57 και 58 του Αστικού Κώδικα αφορά τις ηλεκτρονικές διευθύνσεις, οι οποίες αποτελούνται από ένα μόνο όνομα. Στην περίπτωση που πρόκειται για εμπορική επωνυμία, δηλαδή ένα όνομα με το οποίο ο έμπορος διεξάγει τις συναλλαγές του ή για διακριτικό τίτλο τότε μαζί με την προστασία του άρθρου 58 του Αστικού Κώδικα παρέχεται και η προστασία του άρθρου 13 του νόμου 146/1914. (Φουντεδάκης, 2003)

Όταν ένα domain name αποτελεί εικονικό κατάστημα που είναι γνωστό και επικρατεί στις ηλεκτρονικές συναλλαγές εφαρμόζεται το άρθρο 13 του νόμου 1146/1914. Επιπλέον, εάν η ηλεκτρονική διεύθυνση ταυτίζεται με το σήμα και υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης στις συναλλαγές παρέχεται η προστασία των άρθρων 4, 18 και 26 της νομοθεσίας 2239/1994 περί σημάτων. (Φουντεδάκης, 2003)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΗ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΧΩΡΟΥ

3.1 Ηλεκτρονικό εμπόριο

Το ηλεκτρονικό εμπόριο δεν αποτελεί μια νέα τεχνολογία, αλλά χρησιμοποιεί τεχνολογίες λογισμικού και δικτύων. Κατά καιρούς έχουν διατυπωθεί αρκετοί ορισμοί για την περιγραφή του. Όμως, ο πιο διαδεδομένος ορισμός του ηλεκτρονικού εμπορίου αναφέρεται στη δυνατότητα επικοινωνίας και σύναψης εμπορικών συναλλαγών μεταξύ καταναλωτών και εμπορικών καταστημάτων. Οι συναλλαγές αυτές επιτρέπουν την ηλεκτρονική διανομή πληροφοριών μέσω ενός δικτυακού τόπου (e-mail, chat rooms), μειώνοντας το κόστος, παρέχοντας βελτιωμένες υπηρεσίες, αυτοματοποιημένες εμπορικές συναλλαγές στοχεύοντας με αυτό τον τρόπο τόσο στο όφελος των επιχειρήσεων όσο και του αγοραστικού κοινού τους. (Μπαλτάς, 2005)

Το ηλεκτρονικό εμπόριο περικλείει την ηλεκτρονική ανταλλαγή τόσο υλικών προϊόντων (π.χ. βιβλία, CDs, ηλεκτρονικοί υπολογιστές, λογισμικό, εισιτήρια κ.λ.π.) όσο και άυλων αγαθών (π.χ. πληροφορίες, υπηρεσίες κ.λ.π.) Πιο συγκεκριμένα, περιλαμβάνει τα βήματα επιχειρηματικών διαδικασιών, όπως είναι το on-line marketing, η διαδικασία παραγγελίας, η διαδικασία πληρωμής, η τεχνική υποστήριξη καθώς και η διανομή προϊόντων. (Σιώμκος, 2004)

Γενικότερα, το ηλεκτρονικό εμπόριο έχει άμεση ανταπόκριση στο καταναλωτικό κοινό. Στόχος του είναι η καλύτερη εξυπηρέτηση του πελάτη μέσω της συνεργασίας των τμημάτων και των σημείων λιανικής πώλησης. Επομένως, η απευθείας επαφή προμηθευτή και καταναλωτή δεν καθιστά αναγκαία την ύπαρξη μεσαζόντων όταν και όπου δεν προσφέρουν προστιθέμενη αξία στη ροή του προϊόντος από τον παραγωγό στον καταναλωτή. (Σιώγκος, 2004)

3.2 Οφέλη ηλεκτρονικού εμπορίου

Είναι προφανές ότι από τη λειτουργία του ηλεκτρονικού εμπορίου επωφελούνται τόσο οι επιχειρήσεις όσο και οι καταναλωτές. Οι περισσότερες εφαρμογές του ηλεκτρονικού εμπορίου έχουν σχέση με την άμεση επικοινωνία συστημάτων που βρίσκονται σε διαφορετικά σημεία και σε διαφορετικές επιχειρήσεις. (Μπαλτάς, 2005)

Τα πλεονεκτήματα που παρέχει στους προμηθευτές είναι πολλά. Αρχικά, επεκτείνει τα γεωγραφικά όρια μιας επιχείρησης, το οποίο σημαίνει ότι την εισάγει σε περιοχές που δεν είναι εύκολα προσβάσιμες. Αυτό δίνει την ευκαιρία ακόμα και στις μικρότερες επιχειρήσεις να παρουσιάσουν τα προϊόντά τους, να συναγωνιστούν άλλες επιχειρήσεις άσχετα με το μέγεθος τους και να εδραιωθούν σε διεθνές επίπεδο αποκτώντας ένα αγοραστικό κοινό οποιασδήποτε εθνικότητας. Δεύτερον, το ηλεκτρονικό εμπόριο προσφέρει εξειδικευμένες υπηρεσίες. Τα καταστήματα μπορούν ηλεκτρονικά να συγκεντρώσουν πληροφορίες για τις ιδιαίτερες ανάγκες και επιθυμίες κάθε

πελάτη ξεχωριστά πάνω σε ορισμένα προϊόντα. Με αυτό τον τρόπο δημιουργούν το προφίλ κάθε καταναλωτή μεμονωμένα και στη συνέχεια προσαρμόζουν τις ιστοσελίδες τους ανάλογα με τις ιδιαίτερες «προτιμήσεις» του πελάτη, καταργώντας το «απρόσωπο» των συναλλαγών που χαρακτηρίζει το ηλεκτρονικό εμπόριο. (Μπαλτάς, 2005)

Επιπλέον, το ηλεκτρονικό εμπόριο προσφέρει βελτιωμένη ανταγωνιστικότητα και ποιότητα υπηρεσιών. Κάθε επιχείρηση προσπαθεί να κερδίσει πελάτες βελτιώνοντας την ποιότητα των προϊόντων της καθώς και άλλα πράγματα που μπορούν να προσελκύσουν έναν καταναλωτή, όπως είναι για παράδειγμα η εμφάνιση των προϊόντων, οι πληροφορίες που παρέχονται για αυτά, οι οδηγίες χρήσης τους, η ικανοποίηση των απαιτήσεων του πελάτη και η καλύτερη και γρηγορότερη εξυπηρέτησή του. Ακόμη, η ελαχιστοποίηση του κόστους παραγωγής και η ελαχιστοποίηση των τιμών αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα οφέλη του ηλεκτρονικού εμπορίου. Με τη νέα αυτή μορφή εμπορίου η ύπαρξη καταστημάτων δεν είναι απαραίτητη κι αυτό έχει ως αποτέλεσμα να μειώνεται το κόστος συναλλαγής και κατά συνέπεια οι τιμές των προϊόντων. Είναι γεγονός ότι το ηλεκτρονικό εμπόριο ανοίγει μια νέα εποχή στις εμπορικές συναλλαγές. (Μπαλτάς, 2005)

Παράλληλα και οι καταναλωτές ωφελούνται από τη χρήση του ηλεκτρονικού εμπορίου. Πρώτα απ' όλα η παρουσία του είναι παγκόσμια. Αυτό σημαίνει ότι δεν είναι απαραίτητο για το καταναλωτικό κοινό να βρίσκεται κάθε φορά στον τόπο αγοράς του προϊόντος όπως συμβαίνει με τους παραδοσιακούς τρόπους αγοράς. Επίσης, κάθε καταναλωτής μπορεί να αναζητήσει και να επιλέξει το αγαθό ή την υπηρεσία που επιθυμεί ανάμεσα σε πολλές επιχειρήσεις κι όχι να απευθυνθεί αποκλειστικά και μόνο σε μία. Το

δεύτερο πλεονέκτημα έγκειται στη συνεχή λειτουργία του ηλεκτρονικού εμπορίου. Το ηλεκτρονικό εμπόριο παρέχει ένα μηχανισμό για την αγορά προϊόντων και υπηρεσιών που λειτουργεί σε καθημερινή εικοσιτετράωρη βάση και μπορούν να γίνουν όλα από το σπίτι, το γραφείο ή από οπουδήποτε αλλού βρίσκεται ο πελάτης. (Σιώμκος, 2004)

Επιπρόσθετα, πλεονέκτημα του ηλεκτρονικού εμπορίου για τους καταναλωτές αποτελεί το χαμηλό κόστος. Αναμφίβολα, το ηλεκτρονικό εμπόριο επιτρέπει τη γρήγορη σύγκριση τιμών του ίδιου προϊόντος μεταξύ διαφορετικών επιχειρήσεων και κατά συνέπεια παρέχεται η ευκαιρία στο καταναλωτικό κοινό να βρει τις πιο χαμηλές τιμές στα διάφορα αγαθά και υπηρεσίες που διατίθενται στην αγορά. Το ηλεκτρονικό εμπόριο επιτρέπει τη γρήγορη και άμεση λήψη πληροφοριών μέσα σε δευτερόλεπτα. Μάλιστα, σε ορισμένες περιπτώσεις, όταν αφορά ψηφιακά προϊόντα (δηλαδή όταν πρόκειται για λογισμικό, φωτογραφίες, μουσικά και video αρχεία), επιτρέπει την άμεση παράδοσή τους χωρίς να περιμένει ο πελάτης να τα παραλάβει από το ταχυδρομείο. (Σιώμκος, 2004)

Επιπλέον, κατά τη διάρκεια επίσκεψης του καταναλωτή στο ηλεκτρονικό κατάστημα καταγράφονται οι ενέργειες που ακολουθεί. Αυτό παίζει σημαντικό ρόλο στην επόμενη επίσκεψή του εφόσον οι προτάσεις για τα διάφορα προϊόντα γίνονται με βάση τα ενδιαφέροντα και τις προηγούμενες αγορές του. Τέλος, το ηλεκτρονικό εμπόριο καθιστά δυνατή την επαφή με άλλους καταναλωτές, μέσα από τις λεγόμενες ηλεκτρονικές κοινότητες (electronic communities), με σκοπό την ανταλλαγή ιδεών και εμπειριών και τη συμμετοχή σε ηλεκτρονικές δημοπρασίες (virtual auctions). (Σιώμκος, 2004)

3.3 Εμπορική επικοινωνία

Η εμπορική επικοινωνία αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του ηλεκτρονικού εμπορίου. Πιο συγκεκριμένα ως εμπορική επικοινωνία καλούνται όλες οι μορφές επικοινωνίας που έχουν σκοπό να προωθήσουν με άμεσο ή με έμμεσο τρόπο αγαθά, υπηρεσίες ή την εικόνα ενός προσώπου, μιας επιχείρησης ή ενός οργανισμού που ασκεί εμπορική, βιοτεχνική ή βιομηχανική δραστηριότητα. Όμως και οι ιστοσελίδες θεωρούνται εμπορικές επικοινωνίες και θα πρέπει να ακολουθείται και σε αυτές η σχετική νομοθεσία. (Αλεξανδρίδου, 2004)

Σύμφωνα με το νόμο δεν αποτελούν εμπορικές επικοινωνίες:

- Οι επικοινωνίες που αφορούν αγαθά, υπηρεσίες ή την εικόνα του προσώπου, της επιχείρησης ή του οργανισμού, οι οποίες πραγματοποιούνται ανεξάρτητα από τη θέλησή τους χωρίς οικονομικό αντάλλαγμα.
- Τα στοιχεία που καθιστούν δυνατή την άμεση πρόσβαση στη δραστηριότητα ενός προσώπου, μιας επιχείρησης ή ενός οργανισμού, ιδίως το domain name ή η διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

Οι εμπορικές επικοινωνίες αποτελούν υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας, συνεπώς εφαρμόζεται η αρχή της χώρας προέλευσης. Εάν πρόκειται για φορέα που είναι εγκατεστημένος στην Ελλάδα, είναι υποχρεωμένος να τηρήσει το ελληνικό δίκαιο και ειδικότερα τις διατάξεις του άρθρου 9 ν. 2251/94 που αναφέρεται στην προστασία του καταναλωτή εάν πρόκειται για συναλλαγή μεταξύ καταναλωτή και επιχείρησης (B2C- Business

to Consumer) και τις διατάξεις των άρθρων 1 και 3 ν. 146/14 περί αθέμιτου ανταγωνισμού εάν πρόκειται για συναλλαγή μεταξύ επιχειρήσεων (B2B-Business to Business). (Αλεξανδρίδου, 2004)

3.4 Σύναψη on line συμβάσεων

Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που προωθούνται στο διαδίκτυο αποσκοπούν στην κατάρτιση μιας σύμβασης. Σαφώς το διαδίκτυο διευκολύνει τις εμπορικές επικοινωνίες προσφέροντας παγκόσμια εμβέλεια και χαμηλό κόστος, όμως διευκολύνει και τη σύναψη συμβάσεων μέσω του παγκόσμιου ιστού σε απευθείας σύνδεση καθώς επίσης και μέσω του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. (Αλεξανδρίδου, 2004)

Για την κατάρτιση οποιασδήποτε σύμβασης είναι απαραίτητη μια δήλωση βουλήσεως, που περιέχει πρόταση για τη σύναψη της σύμβασης, αλλά και μια δήλωση αποδοχής της πρότασης. Επομένως το ίδιο ισχύει και στο χώρο του διαδικτύου, όπου πρέπει να υπάρχει μια ηλεκτρονική δήλωση βουλήσεως, η οποία θα περιέχει την πρόταση για τη σύναψη μιας ηλεκτρονικά καταρτιζόμενης σύμβασης και μια ηλεκτρονική δήλωση αποδοχής της πρότασης. Η ηλεκτρονική μεταφορά της δήλωσης βουλήσεως μέσω του διαδικτύου δε συνεπάγεται την υποκατάσταση του αποστολέα από τον ηλεκτρονικό υπολογιστή. Ο ηλεκτρονικός υπολογιστής αποτελεί απλά και μόνο το εργαλείο με το οποίο εξωτερικεύεται η βούληση του χρήστη. Η δήλωση βουλήσεως για σύναψη σύμβασης που διαβιβάζεται όχι αυτοπροσώπως, αλλά μέσω του διαδικτύου, δεν ασκεί επιρροή ούτε στη

φύση ούτε στις έννομες συνέπειες της σύμβασης. Οι ηλεκτρονικά καταρτιζόμενες συμβάσεις θα είναι έγκυρες αρκεί να τηρούνται οι όροι που υφίστανται για τη σύναψη κάθε είδους συμβάσεως. (Αλεξανδρίδου, 2004)

3.5 Ηλεκτρονική παραγγελία

Η πρόταση για τη σύναψη μιας σύμβασης μέσω του διαδικτύου που περιέχεται στη δήλωση βουλήσεως γίνεται φανερή πολύ απλά είτε με το πάτημα του πλήκτρου «ΟΚ» κατά τη χρήση του παγκόσμιου ιστού είτε με το πάτημα της εντολής «Αποστολή» όταν χρησιμοποιείται το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο. Όμως, σε αυτή την περίπτωση τα δύο συμβαλλόμενα μέρη δεν επικοινωνούν ταυτόχρονα, η ηλεκτρονική δήλωση βούλησης χαρακτηρίζεται λοιπόν ως δήλωση μεταξύ απόντων και είναι απαραίτητο να φτάσει στον αποδέκτη της για την έγκυρη κατάρτιση της σύμβασης. (Αλεξανδρίδου, 2004)

Η παραγγελία και το αποδεικτικό παραλαβής θεωρείται ότι έχουν παραληφθεί όταν τα μέρη στα οποία απευθύνονται έχουν πρόσβαση σε αυτά. Από τη μια πλευρά, ο προμηθευτής έχει δυνατότητα πρόσβασης στην παραγγελία με ηλεκτρονικά μέσα και από την άλλη ο αποδέκτης έχει τη δυνατότητα πρόσβασης στο αποδεικτικό παραλαβής με ηλεκτρονικά μέσα. Εάν πρόκειται για σύμβαση μεταξύ επαγγελματιών μπορεί να γίνει η συμφωνία με διαφορετικό τρόπο. Όσο αναφορά τις συναλλαγές B2C (Business to Consumer) πρόκειται για ρυθμίσεις αναγκαστικού δικαίου, ενώ για τις συναλλαγές B2B (Business to Business) οι διατάξεις είναι ενδοτικού δικαίου. (Αλεξανδρίδου, 2004)

3.6 Δεσμεύσεις για μία επιχείρηση που συναλλάσσεται ηλεκτρονικά

Οι ενδοδικτυακές συναλλαγές περιλαμβάνουν τη συλλογή και επεξεργασία προσωπικών δεδομένων. Τα προσωπικά δεδομένα συλλέγονται συνήθως κατά το αρχικό στάδιο σύνδεσης του ενδιαφερόμενου καταναλωτή με το δικτυακό χώρο της επιχείρησης. Αυτό επιτυγχάνεται τις περισσότερες φορές μέσω εντύπων που συμπληρώνει ψηφιακά ο πλοηγός-καταναλωτής. (Διακονικολάου, 2007)

Όσοι δραστηριοποιούνται στο χώρο των ηλεκτρονικών συναλλαγών οφείλουν να γνωρίζουν πως οτιδήποτε είναι τεχνικά δυνατό δεν είναι απαραίτητα και νόμιμο ή θεμιτό. Η συλλογή και επεξεργασία προσωπικών δεδομένων στα πλαίσια του ηλεκτρονικού επιχειρείν υπόκειται στις ρυθμίσεις, τις προϋποθέσεις και τις απαγορεύσεις του νόμου 2472/97 για την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων καθώς επίσης και του νόμου 2774/99 για την προστασία προσωπικών δεδομένων στον τομέα των τηλεπικοινωνιών και τις ερμηνευτικές οδηγίες που έχει εκδόσει η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων. (Διακονικολάου, 2007)

Πρέπει να τονιστεί ότι η συλλογή και επεξεργασία προσωπικών δεδομένων επιτρέπεται μόνο με τη συγκατάθεση του καταναλωτή ή ακόμα και στο ενδεχόμενο της εκπλήρωσης μιας σύμβασης που ήδη συνδέει την επιχείρηση με αυτόν. Σε κάθε άλλη περίπτωση η συλλογή προσωπικών δεδομένων είναι νόμιμη όταν αυτά προέρχονται από προηγούμενες συναλλακτικές επαφές ή από καταλόγους και πηγές που είναι δημόσια προσβάσιμες και απευθύνονται στο ευρύ κοινό. (Διακονικολάου, 2007)

Τα προσωπικά δεδομένα των ενδιαφερόμενων επισκεπτών των ιστοσελίδων μιας επιχείρησης πρέπει να συλλέγονται με τρόπο νόμιμο, θεμιτό και διαφανή. Στην Οδηγία 2002/58/EK που αναφέρεται στην επεξεργασία στοιχείων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των εμπορικών επικοινωνιών ηλεκτρονικά, το λογισμικό παρακολούθησης, οι δικτυακοί κοριοί, τα κρυφά αναγνωριστικά στοιχεία και οτιδήποτε άλλο μπορεί να εισέλθει στο τερματικό του χρήστη εν αγνοία του με σκοπό την πρόσβαση σε πληροφορίες ή την αποθήκευση τους συνιστούν σοβαρή παραβίαση της ιδιωτικής ζωής του χρήστη. Η χρήση τέτοιων μέσων θα πρέπει να γίνεται επιτρεπτή μόνο όταν το γνωρίζουν οι χρήστες και για θεμιτούς σκοπούς. Επομένως, κατά το στάδιο της συλλογής των προσωπικών δεδομένων που τους αφορούν, η ενημέρωση των χρηστών έχει μεγάλη σημασία για την προστασία των προσωπικών τους στοιχείων αλλά και για τη νόμιμη επεξεργασία τους. Η ενημέρωση δε συνιστά μόνο υποχρέωση που έχει εισάγει η νομοθεσία για την προστασία της προσωπικής ιδιοκτησίας αλλά ταυτόχρονα αποτελεί και προϋπόθεση για την έγκυρη συγκατάθεση του χρήστη. . (Τσουραμάνης, 2005)

Η ενημέρωση λοιπόν είναι αναγκαίο να περιλαμβάνει την (online και offline) ταυτότητα αυτού που συλλέγει τα δεδομένα, το σκοπό για τον οποίο συλλέγονται τα δεδομένα, καθώς επίσης και πληροφορίες για τους πιθανούς αποδέκτες των δεδομένων. Είναι επίσης απαραίτητο να ενημερώνονται οι συναλλασσόμενοι για τα δικαιώματα που τους παρέχει η νομοθεσία για την προστασία προσωπικών δεδομένων όπως είναι το δικαίωμα πρόσβασης, διόρθωσης κ.λ.π. . (Τσουραμάνης, 2005)

Είναι χρήσιμο για τις επιχειρήσεις να ανακοινώνουν σε εμφανή σημεία των ηλεκτρονικών τους σελίδων πολιτικές ασφαλείας της ιδιωτικότητας τους. Οι πολιτικές αυτές πρέπει να είναι σύμφωνες και να εναρμονίζονται με το πνεύμα της νομοθεσίας για την προστασία προσωπικών δεδομένων. Η ενημέρωση είναι απαραίτητη και στην περίπτωση της εγκατάστασης λογισμικού παρακολούθησης ή άλλων σχετικών αναγνωριστικών στοιχείων. Όταν οι διατάξεις αυτές προορίζονται για θεμιτούς σκοπούς η χρησιμοποίησή τους επιτρέπεται μόνο υπό την προϋπόθεση ότι παρέχονται στους χρήστες σαφείς και ακριβείς πληροφορίες για τον προορισμό τους. Έτσι εξασφαλίζεται ότι είναι εν γνώσει του χρήστη οι πληροφορίες που αποθηκεύονται στον τερματικό υπολογιστή που χρησιμοποιεί και του δίνεται η ευκαιρία να αρνηθεί την αποθήκευση κάποιων από αυτές. . (Τσουραμάνης, 2005)

3.7 Κριτήρια αγοράς ενός domain name

Πριν ξεκινήσει η κατασκευή ιστοσελίδας μιας επιχείρησης κρίνεται απαραίτητο να βρεθεί το διαδικτυακό όνομα της. Όπως στις επιχειρήσεις έτσι και στο internet το όνομα χώρου που θα επιλεγεί είναι καλό να έχει σχέση με το αντικείμενο της κάθε εταιρείας, διότι οι μηχανές αναζήτησης δίνουν μεγαλύτερη βαρύτητα σε ονόματα χώρου σχετικά με το αντικείμενο που αντιπροσωπεύουν και ο χρήστης μπορεί πιο εύκολα να καταλάβει ότι ένα site είναι συναφές με αυτό που αναζητά στον παγκόσμιο ιστό. Η αγορά του domain name λοιπόν, είναι η αρχή της παρουσίας μιας εταιρίας στο διαδίκτυο. Το domain name μιας επιχείρησης είναι ένα από τα περιουσιακά της στοιχεία για αυτό και πρέπει να προστατεύεται αναλόγως. .([http:// www.tip.gr](http://www.tip.gr))

Η κατοχύρωση του domain είναι σημαντικό να γίνεται άμεσα. Πολλά domain names χάθηκαν ή πήγαν σε άλλες τσέπες επειδή αυτοί που τα ανακάλυψαν δεν τα έκλεισαν αμέσως και τα διέδωσαν σε φίλους και γνωστούς, ονόματα χώρου που άξιζαν περιουσίες ολόκληρες, ονόματα τα οποία από μόνα τους θα εξασφάλιζαν επενδυτές και κεφάλαια. .(<http://www.tip.gr>)

Η επένδυση που απαιτείται για την κατοχύρωση ονόματος χώρου στο διαδίκτυο είναι αμελητέα. Το όνομα είναι δυνατόν να κατοχυρωθεί για πολλά χρόνια ή για ένα μόνο έτος και στη δεύτερη περίπτωση επιβάλλεται η ανανέωσή του. Εάν το domain name είναι πραγματικά καλό πρέπει να κατοχυρώνεται για πολλά χρόνια. Δεκαπέντε μέρες μετά τη λήξη του βγαίνει σε διαθεσιμότητα και μέσα σε αυτό το χρονικό διάστημα ο μόνος που μπορεί να το κατοχυρώσει είναι ο πρώην ιδιοκτήτης του. Όμως, όταν περάσουν οι δεκαπέντε αυτές ημέρες μπορεί να το κατοχυρώσει ο οποιοδήποτε. .(<http://www.tip.gr>)

Ένα web site που φιλοξενείται σε έναν server ουσιαστικά λαμβάνει υπόσταση μέσω μιας διεύθυνσης IP, ένα όνομα συστήματος (π.χ. www) και ένα domain name. Όλα αυτά μαζί αποτελούν την ταυτότητα του web site στο Internet. Τα domain names των επιχειρήσεων είναι οργανωμένα σε μια ιεραρχία, η οποία συνήθως περιλαμβάνει το όνομα του συστήματος (π.χ. mail), το όνομα της εταιρείας (π.χ. multirama) και έναν κωδικό χώρας (π.χ. gr) ή ένα από τα top level domains (π.χ. com, net, info κ.λ.π.). .(<http://www.tip.gr>)

Τα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία μια επιχείρηση επιλέγει να αγοράσει το domain name της είναι τα εξής: .(<http://www.tip.gr>)

Αγορά του domain name στο όνομα της επιχείρησης

Ένα πάρα πολύ συνηθισμένο λάθος είναι η αγορά των domain names σε ονόματα υπαλλήλων της εταιρίας ή συνεργατών που μεσολαβούν για την αγορά του domain name κ.λ.π. Αυτό τις περισσότερες φορές δημιουργεί άλυτα προβλήματα στην πορεία όταν π.χ. θα πρέπει να γίνει μια μεταφορά, μια αλλαγή κωδικού, αλλαγή καταχωρητή κ.ά. Όλοι οι καταχωρητές παγκοσμίως είναι υποχρεωμένοι να κινούνται με βάση τα στοιχεία του ιδιοκτήτη του domain name. .([http:// www.tip.gr](http://www.tip.gr))

Το μέγεθος του

Το μέγεθος παίζει πολύ σημαντικό ρόλο στην αγορά ενός domain name. Συνήθως, όσο μεγαλύτερο είναι το domain name τόσο χαμηλότερη είναι και η τιμή του. Όσοι προτιμούν να αγοράσουν ένα μικρότερο όνομα χώρου τους κοστίζει περισσότερο. .([http:// www.tip.gr](http://www.tip.gr))

Να είναι εύηχο και εύκολο να το θυμάται ο επισκέπτης

Το ποσοστό των ονομάτων χώρου που είναι δύσκολα και οι χρήστες τα θυμούνται είναι πολύ μικρό. Ο πιο συνηθισμένος τρόπος που ακόμα και οι πελάτες της επιχείρησης θα μπουν στο site της είναι ψάχνοντας εύκολα στο google για το όνομα της ιστοσελίδας. Οι χρήστες πληκτρολογούν εύκολα το όνομα που θα τους έρθει πρώτο στο μυαλό και τείνουν να θυμούνται πιο εύκολα τα ονόματα που είναι εύηχα κι ευκολομνημόνευτα. ([http:// www.tip.gr](http://www.tip.gr))

Η ποιότητα γραφής του

Με την έννοια ποιότητα γραφής εννοούμε τον τρόπο με τον οποίο γράφεται ένα domain name. Π.χ. εάν έχει αριθμούς αντί για λέξεις (4 αντί για for ή str8 αντί για straight κ.λ.π), ή στην περίπτωση που περιέχει αναγραμματισμούς ή κομμένες λέξεις (π.χ. bettin αντί για betting) η τιμή του πέφτει. Επομένως, η τιμή του είναι μικρότερη και παράλληλα αυτός ο τρόπος γραφής διευκολύνει περισσότερο τους χρήστες, οι οποίοι πληκτρολογώντας λιγότερους χαρακτήρες κερδίζουν περισσότερο χρόνο. Συμπεραίνουμε λοιπόν ότι η ποιότητα γραφής συμβάλλει στη μείωση κόστους, αλλά και χρόνου. ([http:// www.tip.gr](http://www.tip.gr))

Αξιόπιστος καταχωρητής

Πολύ σημαντική είναι η σωστή ενημέρωση μιας επιχείρησης για το domain name της, την λήξη του και η ευκολία στις διαδικασίες ανανέωσής του. Στα ονόματα χώρου που έχουν την κατάληξη .gr η ανανέωση είναι μια διαδικασία που πρέπει να γίνεται κάθε 2 χρόνια κι αν δεν υπάρξει ενημέρωση ότι έληξε πολύ πιθανόν να χαθεί το domain και να το πάρει κάποιος άλλος. .([http:// www.tip.gr](http://www.tip.gr))

Η σημασία του

Άλλο ένα σημαντικό κριτήριο για την αγορά ενός domain name είναι το τι σημαίνει, δηλαδή το νόημα του έτσι ώστε να καταλαβαίνει ο αγοραστής αν θα το χρειαστεί ή όχι. Για παράδειγμα, ακόμα κι ένα μικρό και ευκολομνημόνευτο domain μπορεί να μην έχει καμία σημασία οπότε δεν υπάρχει καμία πιθανότητα να το αγοράσει κάποιος. .([http:// www.tip.gr](http://www.tip.gr))

Η χρησιμότητα του

Το σημαντικότερο κριτήριο όλων, αυτό που υπερβαίνει όλα τα προηγούμενα είναι το πόσο χρήσιμο μπορεί να είναι το domain της εταιρίας σε κάποιον και πού θα μπορούσε να το χρησιμοποιήσει. Ένα χρήσιμο domain name ακόμα κι αν είναι πολύ μεγάλο ή κακογραμμένο έχει πολλές πιθανότητες να πωληθεί. Η χρησιμότητα ενός domain name εξαρτάται από παράγοντες όπως είναι για παράδειγμα το πόσο στοχευμένη ή το πόσο γενική είναι η σημασία του, από την εποχή, τη μόδα ή τις εξελίξεις που επικρατούν την περίοδο της αγοράς του. . ([http:// www.tip.gr](http://www.tip.gr))

3.8 Η επιλογή ενός «καλού» domain name

Το βασικό σημείο είναι ότι το domain name της επιχείρησης είναι η ταυτότητά του. Γι' αυτό το λόγο, χρειάζεται ένα όνομα χώρου αξιοσημείωτο και σεβαστό, ένα όνομα προτέρημα που θα προσελκύσει μεγάλο αριθμό χρηστών. Αναμφίβολα, το σωστό domain name μπορεί να αποτελέσει ένα σημαντικό προτέρημα για μια επιχειρηματική μονάδα και θα συντελέσει στην προσέλκυση ενός μεγάλου αριθμού πελατών. Ένα λάθος domain name μπορεί να συγχύσει τους επισκέπτες και να δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα. . ([http:// www.focus-on.gr](http://www.focus-on.gr))

Το διαδίκτυο αλλάζει συνεχώς και με ταχύτατους ρυθμούς. Οι μηχανές αναζήτησης δημιουργούν νέους αλγόριθμους που δίνουν βαρύτητα στις διάφορες πτυχές μιας ιστοσελίδας με διαφορετικούς τρόπους, για να επιτύχουν την πιο σχετική λίστα αποτελεσμάτων για τους χρήστες τους.

Άρα, είναι γεγονός ότι οι περισσότερες επιχειρήσεις βρίσκονται μέσω των μηχανών αναζήτησης. ([http:// www.focus-on.gr](http://www.focus-on.gr))

Είναι πολύ σημαντικό για μια επιχείρηση να προσέξει την επιλογή καταχωρητή. Πολλές επιχειρήσεις καταχωρούν το domain name τους μέσω της εταιρίας που φιλοξένει το web site τους επειδή ενδέχεται να προσφέρει την εγγραφή ως δωρεάν ή ανέξοδη υπηρεσία. Εάν έχει αγοράσει κάτι on-line ή έχει συμπληρώσει η επιχείρηση μια φόρμα σε ένα web site, δεν είναι καθόλου δύσκολο να καταχωρηθεί ένα domain name, αφού υπάρχουν όλες οι δεξιότητες που χρειάζεται. Επιπλέον, μια επιχειρηματική μονάδα πρέπει να σιγουρευτεί πως το όνομα χώρου καταχωρείται στο όνομά της, με τα ενημερωμένα στοιχεία επαφής της. Πρέπει να ληφθεί υπόψη σε αυτό το σημείο ότι μερικοί προμηθευτές domain name ενδεχομένως να καταχωρήσουν το domain της χρησιμοποιώντας τα δικά τους στοιχεία επαφής. Ακόμα, συνηθίζεται για μια εταιρία (web host) που φιλοξενεί το web site μιας επιχείρησης να εμποδίζει τη μεταφορά ενός domain name, χρεώνοντας πρόσθετη αμοιβή για τη συναλλαγή. ([http:// www.focus-on.gr](http://www.focus-on.gr))

Η αγορά και καταχώρηση ενός domain name σε οποιοδήποτε είδος επιχειρήσεων on-line είναι το εύκολο μέρος. Παρόλ' αυτά, η επιλογή ενός <<καλού>> domain name μπορεί να είναι μια από τις σημαντικότερες και πιο δύσκολες αποφάσεις που οφείλει να λάβει ο ιδιοκτήτης μιας επιχείρησης. Ένα <<καλό>> όνομα χώρου πρέπει: ([http:// www.focus-on.gr](http://www.focus-on.gr))

➡ Να είναι όσο το δυνατόν πιο σύντομο κι εύκολο στην απομνημόνευση.

- Να μη δημιουργεί αμφιβολίες για το πώς γράφεται ακόμα κι αν κάποιος το ακούσει μόνο και δεν το δει γραμμένο.
- Να περιέχει την κύρια λέξη κλειδί με την οποία θα ψάχνουν οι πελάτες στις μηχανές αναζήτησης.
- Να είναι περιγραφικό της ιστοσελίδας ή και να αναφέρει το διακριτικό τίτλο ή την επωνυμία της επιχείρησής για την οποία πρόκειται.

Ένα καλό domain name πρέπει να είναι σύντομο και απλό - λιγότερο από 20 χαρακτήρες, έτσι ώστε οι επισκέπτες στην ιστοσελίδα της επιχείρησης να το θυμούνται και να είναι πιθανότερο να το βρουν την επόμενη φορά. Ακόμα κι αν οι επισκέπτες είναι πτυχιούχοι και πολύ μορφωμένοι, είναι σίγουρο ότι κανένας δεν επιθυμεί να καταναλώσει χρόνο προκειμένου να πληκτρολογήσει ένα μεγάλο domain name. ([http:// www.focus-on.gr](http://www.focus-on.gr))

Οι λέξεις που χρησιμοποιούνται στο domain name είναι σκόπιμο να είναι λέξεις κλειδιά και να σχετίζονται με την επιχείρηση. Εάν η επιχείρηση δημιουργείται ταυτόχρονα με το web site της, είναι προτιμότερο να δημιουργήσει πρώτα το domain name της και να ονομαστεί έπειτα αυτή σύμφωνα με το όνομα χώρου της. ([http:// www.focus-on.gr](http://www.focus-on.gr))

Κατά τη δημιουργία ενός ονόματος χώρου είναι χρήσιμο να συμπεριληφθούν οι παύλες. Βέβαια αυτό το σημείο είναι αμφίβολο, εφόσον κάποιος λένε ότι ένα domain name με παύλες είναι ευκολότερο να το θυμηθεί κανείς κι άλλοι υποστηρίζουν το αντίθετο. Επί πρόσθετα, καλό είναι να αποφεύγονται οι αριθμοί επειδή οι επισκέπτες δεν τείνουν να τους θυμηθούν

και κατά συνέπεια μπορούν να δημιουργηθούν προβλήματα. (π.χ. με το γράμμα "O" και τον αριθμό "0"). Η χρησιμοποίηση των αριθμών μέσα στην λέξη, μια «χαριτωμένη» μόδα, όπως παραδείγματος χάρη «flowers4U.com,» δεν είναι μια καλή ιδέα και οι πιθανοί επισκέπτες δεν θα το βρουν, αφού είναι πιθανότερο να δακτυλογραφήσουν αυτό που ακούν, δηλαδή «flowersforyou.com.». ([http:// www.focus-on.gr](http://www.focus-on.gr))

Τέλος, κρίνεται αναγκαίο να ληφθούν υπόψη και οι λεπτομέρειες κατάληξης ενός domain name. Συνήθως, η αναγνωρισμένη κατάληξη για όλα τα domains είναι ".com". Τα προγράμματα που χρησιμοποιούμε για να δούμε σελίδες Internet (Firefox και Internet Explorer) τείνουν αυτόματα να δακτυλογραφήσουν ".com" στο τέλος του ονόματος. Σε περίπτωση που η επιχείρηση είναι περιφερειακή και υπάρχουν πληροφορίες που είναι σχετικές μόνο με την Ελλάδα τότε είναι καλύτερο και προτιμότερο να χρησιμοποιηθεί η κατάληξη .gr., πράγμα το οποίο κάνει το όνομα χώρου πιο φιλικό στον επισκέπτη. ([http:// www.focus-on.gr](http://www.focus-on.gr))

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

DOMAIN NAMES ΣΕ ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΠΙΠΕΔΟ

4.1 Η διαχείριση των domain names σε εθνικό επίπεδο

Στην Ελλάδα, όπως προαναφέρθηκε, είναι υπεύθυνη για τη ρύθμιση των θεμάτων του διαδικτύου και την εκχώρηση των ονομάτων χώρου με κατάληξη ". gr " η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ). Αυτό προβλέπεται από το άρθρο 3 παρ. 14 περ. α' ν. 2867/2000 και σύμφωνα με το άρθρο 17 παρ. 1 του Κανονισμού Διαχείρισης και Εκχώρησης ονομάτων χώρου με κατάληξη ". gr ". που εκδόθηκε το 2002. Η ΕΕΤΤ παρακολουθεί και ελέγχει τη διαδικασία εκχώρησης των ονομάτων χώρου έχοντας ως στόχο να διασφαλιστεί η εφαρμογή του σχετικού ρυθμιστικού πλαισίου και της νομοθεσίας προστασίας του καταναλωτή. (Συκώτου, 2009)

Μέχρι να εκδοθεί ο Κανονισμός αυτός, η εκχώρηση των domain names γινόταν μέσω του Ιδρύματος Τεχνολογίας και Έρευνας του Ινστιτούτου Πληροφορικής (ΙΠ-ΙΤΕ) που εδρεύει στο Ηράκλειο της Κρήτης και στο οποίο η ΕΕΤΤ είχε διαβιβάσει αυτή την αρμοδιότητα. (Συκιώτου, 2009)

Στις αρμοδιότητες του Ιδρύματος Τεχνολογίας και Έρευνας του Ινστιτούτου Πληροφορικής (ΙΠ-ΙΤΕ) ανήκει αρχικά η διαχείριση του ". gr " domain σύμφωνα με το εγκεκριμένο πλαίσιο από την ΕΕΤΤ. Επιπλέον, έχει την υποχρέωση να παραπέμπει στην ΕΕΤΤ θέματα που μπορεί να

προκύπτουν κατά τη διάρκεια που υλοποιείται η διαχείριση του ". gr " domain και δεν είναι σαφή από τον κανονισμό που εφαρμόζεται. Ακόμα, πρέπει να υποβάλλει στην Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων Ετήσια Έκθεση Πεπραγμένων στην οποία θα περιλαμβάνονται τα πλήρη ποσοτικά και ποιοτικά στοιχεία που σχετίζονται με τη διαχείριση των domains στον ελληνικό χώρο. (Συκιώτου, 2009)

Η καταχώρηση των ονομάτων χώρου από την ΕΕΤΤ γίνεται εφόσον τηρηθεί η προβλεπόμενη διαδικασία από το άρθρο 7 του Κανονισμού και στηρίζεται στην αρχή της χρονικής προτεραιότητας. Επίσης, ιδρύεται και λειτουργεί ένα " Μητρώο ", ρόλος του οποίου είναι η τήρηση του αρχείου σε ηλεκτρονική μορφή με τα ονόματα χώρου που καταχωρούνται και η προσωρινή και στη συνέχεια η οριστική ενεργοποίησή τους. Το Μητρώο αυτό οφείλει να ακολουθεί τις αρχές της αντικειμενικότητας, της διαφάνειας και της μη διάκρισης σύμφωνα με το άρθρο 12 παρ.1 (Συκιώτου, 2009)

Όμως, ο Κανονισμός προβλέπει και την ίδρυση και λειτουργία καταχωρητών στους οποίους υποβάλλονται οι αιτήσεις από τους ενδιαφερόμενους για την εκχώρηση των domains. Αυτοί συλλέγουν τα δικαιολογητικά, τα ελέγχουν και τα μεταβιβάζουν για έγκριση στην Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων. Η αίτηση μεταβιβάζεται στην ΕΕΤΤ συνοδευόμενη από σχετικό άρθρο του καταχωρητή στο οποίο προωθείται η εκχώρηση του αιτούμενου ονόματος χώρου. (Συκιώτου, 2009)

Το δικαίωμα συμμετοχής στην κοινωνία της πληροφορίας προστατεύεται και με βάση το Σύνταγμα σύμφωνα με το άρθρο 5Α παρ. 2. Επομένως, χωρίς

domain name είναι πολύ δύσκολη αν όχι αδύνατη η συμμετοχή στην πληροφόρηση. Ο φορέας εκχώρησης υποχρεούται να παραχωρήσει όνομα χώρου και την απαιτούμενη τεχνική σύνδεση στο αιτούμενο πρόσωπο αφού πρώτα έχουν καταβληθεί τα τέλη και πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις. Κάτω από αυτές τις συνθήκες η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων είναι υποχρεωμένη να εκδώσει πράξη εκχώρησης του ονόματος, η οποία αποτελεί "ατομική διοικητική πράξη" σύμφωνα με το άρθρο 2 του Κανονισμού. (Συκιώτου, 2009)

Η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων έχει το δικαίωμα να απορρίψει την αίτηση καταχώρησης ενός ονόματος χώρου εάν:

- α)** Η αίτηση είναι ελλιπής.
- β)** Όταν υποβάλλεται η αίτηση το αιτούμενο όνομα χώρου έχει ήδη εκχωρηθεί σε άλλο πρόσωπο.
- γ)** Είναι ενάντια στη δημόσια τάξη.
- δ)** Το ίδιο πρόσωπο έχει κάνει αίτηση για το ίδιο όνομα σε περισσότερους καταχωρητές και κατά συνέπεια απορρίπτονται όλες οι αιτήσεις.
- ε)** Είναι κοινόχρηστο ή αποτελεί λέξη κλειδί στο διαδίκτυο.
- στ)** Ένα πρόσωπο καταθέσει καινούρια αίτηση η οποία διαγράφηκε ή απορρίφθηκε.

ζ) Το όνομα περιλαμβάνει στοιχεία που αποτελούν σημείο σύγκρουσης με προηγούμενα δικαιώματα που έχουν τρίτα πρόσωπα

Το δικαίωμα που αποκτάται με την εκχώρηση ονόματος χώρου αποτελεί αποκλειστικό δικαίωμα χρήσης αυτού από το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που το απέκτησε για το χρονικό διάστημα των δύο χρόνων από την ημέρα της υποβολής της αίτησης για την εκχώρησή του. Ο φορέας του ονόματος δεν έχει δικαίωμα πάνω στο διακριτικό γνώρισμα που εμπεριέχει διότι το δικαίωμα αυτό αποκτάται μόνο σύμφωνα με αυτά που προβλέπονται στις ειδικές διατάξεις για τα διακριτικά γνωρίσματα στο άρθρο 3 παρ.10 του Κανονισμού.

4.2 Η διαχείριση των domain names σε διεθνές επίπεδο

4.2.1 Ιστορική αναδρομή

Στη σύγχρονη εποχή τη γενική εποπτεία στο σύστημα καταχώρησης των ονομάτων χώρου διεθνώς έχει μια ιδιωτική οργάνωση μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, η ICANN. Η ICANN (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers) ιδρύθηκε το 1998 και εδρεύει στην Καλιφόρνια των ΗΠΑ. Προκάτοχος της ICANN ήταν η IANA (Internet Assigned Names Authority), η οποία ενώ λειτουργούσε αυτόνομα είχε κι άλλους οργανισμούς και επιτροπές μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. (<http://www.ican.org>)

Οι γρήγοροι ρυθμοί αύξησης του διαδικτύου είχαν ως επακόλουθο η IANA να μη μπορεί να διαχειριστεί μόνη της τον τεράστιο όγκο δουλειάς. Το

1992 λοιπόν, ανατέθηκε από το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών των Ηνωμένων Πολιτειών στη Network Solutions Inc η διαχείριση των domains κι έγινε το πέρασμα από τη δημόσια διοίκηση στην ιδιωτική. Όμως, υπήρξαν κάποια μειονεκτήματα, όπως για παράδειγμα, πολλοί πελάτες παραπονιούνταν για την κακή ποιότητα των υπηρεσιών της. Πολλοί αναφέρθηκαν στο γεγονός ότι η λίστα που τηρούσε για τα καταχωρημένα ονόματα χώρου ήταν ανενήμερη και παλιά. (Συκιώτου, 2009)

Παράλληλα, η Network Solutions Inc ήταν μονοπώλιο κι αν κάποιος επιθυμούσε να καταχωρήσει ένα domain δεν είχε άλλη εναλλακτική. Το 1996 δημιουργήθηκε η IAHC (International Ad Hoc Committee) με σκοπό να μελετηθεί μελλοντικά το DNS (Domain Naming System). Τον Ιανουάριο του 1998 η "Πράσινη Βίβλος" που ονομαζόταν "Improvement of Technical Management of Internet Names and Addresses" πρότεινε την ίδρυση ενός μη κερδοσκοπικού οργανισμού για την αποτελεσματική λειτουργία του ίντερνετ με έδρα τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής. (Συκιώτου, 2009)

Παρόλ' αυτά κρίθηκε ανεπαρκής για το περιεχόμενό της και δημοσιεύτηκε μία άλλη αναθεωρημένη βίβλος, η " Λευκή Βίβλος". Αυτή καθιέρωνε τέσσερις βασικές αρχές, την ιδιωτική οργάνωση, τον ανταγωνισμό, τη σταθερότητα και την αντιπροσώπευση και τελικά έγινε αποδεκτή. Η ίδρυση ενός μη κυβερνητικού οργανισμού του DNS, του οποίου ο χαρακτήρας έπρεπε να είναι διεθνής κρίθηκε αναγκαία. Επομένως, το φθινόπωρο του 1998 συμφωνήθηκε η ίδρυση του νέου οργανισμού που ονομάστηκε ICANN. (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers) και στηριζόταν στη

δικαιοσύνη, στην εμπιστοσύνη, στην ομοφωνία καθώς επίσης και στη διαφάνεια. (Συκιώτου, 2009)

Internet Corporation for Assigned Names and Numbers

4.3 Σκοπός και λειτουργία του ICANN

Η ICANN είναι μη κερδοσκοπικός κοινωφελής οργανισμός, ο οποίος λειτουργεί μόνο για φιλανθρωπικούς, εκπαιδευτικούς και επιστημονικούς σκοπούς. Η ICANN δε θα ενεργεί ως μητρώο συστήματος ονομάτων πεδίου ή ως μητρώο διευθύνσεων πρωτοκόλλων του διαδικτύου ανταγωνιστικά με οντότητες που δέχονται επιρροή από τις πολιτικές της ICANN. Παρόλ' αυτά σε οποιαδήποτε περίπτωση έκτακτης ανάγκης και σύμφωνα βέβαια με τις αρχές που την διέπουν έχει το δικαίωμα να δράσει ανάλογα προκειμένου να διασφαλίσει τη λειτουργική σταθερότητα του διαδικτύου σε περίπτωση χρεοκοπίας ενός μητρώου. (<http://www.ican.org>)

Ουσιαστικά ο κύριος στόχος της ICANN είναι η προώθηση του κοινού συμφέροντος για τη λειτουργική σταθερότητα του κυβερνοχώρου. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με τα εξής εργαλεία:

- Έλεγχος κι εκτέλεση λειτουργιών που σχετίζονται με το συντονισμό του συστήματος ονομάτων πεδίου του παγκόσμιου ιστού όπου συμπεριλαμβάνονται νέες πολιτικές για να εντοπιστούν οι συνθήκες κάτω από τις οποίες προστίθενται στο Domain Naming System νέα στοιχεία ανώτατου επιπέδου στα domains.
- Έλεγχος της λειτουργίας του κύριου εξυπηρετητή (Root Server) του Domain Naming System του διαδικτύου.
- Έλεγχος και εκτέλεση λειτουργιών που έχουν σχέση με το συντονισμό διευθύνσεων πρωτοκόλλων του παγκόσμιου ιστού.

Η ICANN συγκροτείται στο ανώτερο επίπεδο της από το Συμβούλιο των Διευθυντών, το οποίο και αποτελείται από εννέα έως δεκαεννέα άτομα. Το Συμβούλιο εκλέγει κάθε χρόνο μεταξύ των διευθυντών έναν πρόεδρο κι έναν αντιπρόεδρο εκ των οποίων εξαιρείται ο πρόεδρος του οργανισμού. Η χρονική διάρκεια της θητείας ενός διευθυντή είναι τρία χρόνια. Από αυτά καταλήγουμε στο ότι το Συμβούλιο της ICANN αποτελείται από δεκαεννέα διευθυντές εκ των οποίων ο ένας είναι ο πρόεδρος του οργανισμού, οι εννέα είναι είναι διευθυντές "επικρατείας" και οι υπόλοιποι εννέα επιλέγονται από τους οργανισμούς υποστήριξης. (Συκιώτου, 2009)

Οι γεωγραφικές περιφέρειες της ICANN είναι:

- 1) Η Ευρώπη
- 2) Η Αφρική
- 3) Η Βόρειος Αμερική
- 4) Η Λατινική Αμερική και τα νησιά της Καραϊβικής
- 5) Η Ασία, η Αυστραλία και ο Ειρηνικός

Για την εξασφάλιση της διεθνούς εκπροσώπησης στο Συμβούλιο πρέπει να ισχύουν τα εξής: Αρχικά, πρέπει τουλάχιστον ένας πολίτης μιας χώρας από καθεμία γεωγραφική περιφέρεια θα υπηρετεί ως διευθυντής "επικρατείας" στο Συμβούλιο. Δεύτερον, μέχρι το μισό του αριθμού των διευθυντών "επικρατείας" θα είναι πολίτες χωρών που βρίσκονται σε μια γεωγραφική περιφέρεια. Επιπλέον, κάθε τρία χρόνια θα επανεξετάζεται το Συμβούλιο για να είναι δυνατή οποιαδήποτε αλλαγή σε περίπτωση που απαιτείται και λαμβάνοντας πάντοτε υπόψη την εξέλιξη του διαδικτύου εκείνο το χρονικό διάστημα. (Συκιώτου, 2009)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΟΝΟΜΑΤΑ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΟΣΦΕΤΕΡΙΣΜΟΣ

5.1 Αίτια σύγκρουσης διακριτικών γνωρισμάτων και ονομάτων χώρου

Η επικράτηση του διαδικτύου σε όλο και περισσότερους τομείς της ζωής μας ασκεί σημαντική επιρροή και στο χώρο του εμπορίου, αφού για κάθε επιχείρηση καθίστανται αναγκαίες οι ηλεκτρονικές συναλλαγές και τα ποικίλα πλεονεκτήματα που αυτές τους προσφέρουν. Οι συναλλαγές αυτές φυσικά θα ήταν αδύνατο να μην έχουν ως επακόλουθο προβλήματα δικαίου, τα οποία εμφανίζονται κατά κύριο λόγο στην καταχώρηση και χρήση των ηλεκτρονικών διευθύνσεων. (Τσουραμάνης, 2005).

Τα αίτια στα οποία αποδίδονται αυτά τα νομικά προβλήματα είναι πολλά κι έχουν ως επίκεντρο τη σύγκρουση με τα διακριτικά γνωρίσματα, δηλαδή τις ενδείξεις που προσδιορίζουν την προέλευση ενός εμπορεύματος από μια ορισμένη επιχείρηση. Η αρχή της ελεύθερης επιλογής του μεταβλητού πεδίου ενός ονόματος χώρου και η έλλειψη ουσιαστικού ελέγχου πριν την καταχώρησή του από την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ), έχει ως αποτέλεσμα να αποκτούνται παγκόσμια δικαιώματα, ενώ στην πραγματικότητα σύμφωνα με την υπάρχουσα δομή του διαδικτυακού χώρου δεν επιτρέπεται για δεύτερη φορά η καταχώρηση του domain name σε άλλο δικαιούχο. Το δίκαιο των διακριτικών γνωρισμάτων δε βρίσκεται σε θέση να δώσει απαντήσεις για το δικαίωμα χρήσης ενός

ονόματος χώρου παγκόσμια. Τα δικαιώματα αυτά προστατεύονται μόνο στην περιοχή που χρησιμοποιούνται. (Βλαχόπουλος, 2007)

5.2 Περιγραφή της σύγκρουσης

Όσες επιχειρήσεις επεκτείνουν τη δραστηριότητά τους στο διαδίκτυο με τη δημιουργία μιας ιστοσελίδας μέσω της οποίας οι πελάτες της επιχείρησης έχουν την ευκαιρία να ενημερώνονται για τα εμπορεύματά της ή να πραγματοποιούν συμβάσεις και συναλλαγές σχετικά με αυτά, επωφελούνται εάν ονομάσουν την ηλεκτρονική διεύθυνση της σελίδας με κάποιο από τα διακριτικά γνωρίσματα που έχουν αποκτήσει εκτός του χώρου του διαδικτύου. (Τσουραμάνης, 2005)

Το όφελος αυτό προκύπτει ουσιαστικά από την εξοικονόμηση του χρηματικού ποσού που έπρεπε να δαπανηθεί στη διαφήμιση για να γίνει γνωστό το διαδικτυακό όνομα της ιστοσελίδας στο καταναλωτικό κοινό καθώς επίσης και από την ευκολότερη πρόσβαση των ενδιαφερόμενων στην ιστοσελίδα. Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να πληκτρολογήσουν την ηλεκτρονική διεύθυνση που υποθέτουν ότι μπορεί να έχει η επιχείρηση σε συνδυασμό με την ονομασία που διαθέτουν τα προϊόντα της. (Τσουραμάνης, 2005)

Όμως, είναι πάρα πολύ εύκολο να προκύψουν συγκρούσεις ανάμεσα στα ονόματα χώρου και οι διαφωνίες εντοπίζονται στο μεταβλητό πεδίο τους. Πολύ συχνά προκύπτουν ερωτήματα, τα οποία έχουν σχέση με το τι θα συμβεί στην περίπτωση που κάποιος ενώ επιδιώκει να επωφεληθεί της καλής

φήμης μιας εταιρίας, διαλέγει το διακριτικό γνώρισμά της τελικά για την ηλεκτρονική διεύθυνση της δικής του. (Τσουραμάνης, 2005)

Επιπλέον, τίθεται το ερώτημα τι θα προκύψει τελικά σε περίπτωση που μια επιχείρηση δε είναι δυνατόν να αποκτήσει όνομα χώρου ταυτόσημο με την επωνυμία της για την οποία ενδεχομένως να έχει ξοδέψει τεράστια ποσά για το λόγο ότι κάποια άλλη επιχείρηση προηγείται στην καταχώρηση λόγω της αρχής της χρονικής προτεραιότητας. (Τσουραμάνης, 2005)

5.3. Καθορισμός γεωγραφικών ορίων της σύγκρουσης

Όπως προαναφέρθηκε, το ζήτημα της σύγκρουσης διακριτικού γνώρισματος με το όνομα χώρου τρίτου είναι επακόλουθο της παγκόσμιας φύσης του διαδικτύου και αφορά στον καθορισμό των γεωγραφικών ορίων μέσα στα οποία θεωρείται ότι προκαλείται η σύγκρουση. Συγκεκριμένα, προκύπτει το ερώτημα, αν αρκεί μόνο το γεγονός ότι κάθε ηλεκτρονική διεύθυνση και η συνδεδεμένη με αυτή ιστοσελίδα είναι προσβάσιμη από οποιονδήποτε χρήστη και από οποιοδήποτε μέρος του πλανήτη, για να γίνει δεκτό ότι ο δικαιούχος τους διατρέχει ανά πάσα στιγμή τον κίνδυνο για παράνομη προσβολή κάποιας διακριτικής ένδειξης που μπορεί να προστατεύεται με βάση τους κανόνες οποιασδήποτε απομακρυσμένης έννομης τάξης. (Τσουραμάνης, 2005)

Επομένως, υποστηρίζεται σωστά ότι πρέπει αρχικά να αποβλέπει κανείς στα πραγματικά γεωγραφικά πλαίσια δραστηριοποίησης του δικαιούχου του domain name και σύμφωνα με αυτό να κρίνεται αν υφίσταται

πραγματικά προσβολή των συμφερόντων του τρίτου. Έτσι, εφόσον η επιχείρηση που χρησιμοποιεί την επίδικη ηλεκτρονική διεύθυνση, πράγματι δραστηριοποιείται και διαθέτει τα προϊόντα της εντός των τοπικών πλαισίων προστασίας του προσβαλλόμενου διακριτικού γνωρίσματος, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι υφίσταται πραγματικός κίνδυνος σύγχυσης και βλάβη του δικαιούχου του τελευταίου. (Αλεξανδρίδου, 2004)

Σε διαφορετική περίπτωση όπου π.χ. το όνομα χώρου που χρησιμοποιείται από μια μικρή επιχείρηση της Αθήνας συμπίπτει με την επωνυμία μιας επιχείρησης επίσης τοπικής εμβέλειας που δραστηριοποιείται στο Λονδίνο, θα πρέπει να θεωρηθεί ουσιαστικά ότι δεν υφίσταται οποιαδήποτε σύγκρουση συμφερόντων και δεν τίθεται θέμα έννομης προστασίας, διότι δε δραστηριοποιείται εντός των τοπικών πλαισίων προστασίας του προσβαλλόμενου διακριτικού γνωρίσματος. (Αλεξανδρίδου, 2004)

5.4 Η αμφισβήτηση της αρχής της χρονικής προτεραιότητας

Εκτός από την εφαρμογή της αρχής της χρονικής προτεραιότητας ως βασικού κριτηρίου επίλυσης της σύγκρουσης διακριτικών γνωρισμάτων, υπάρχουν και ορισμένες περιπτώσεις συγκρούσεων, στις οποίες η εφαρμογή της αμφισβητείται. Κατά συνέπεια η επιλογή της επικρατέστερης μεταξύ των συγκρουόμενων επιχειρήσεων γίνεται με βάση άλλα κριτήρια. (Τσουραμάνης, 2005)

Κάτω από ορισμένες συνθήκες η χρονική προτεραιότητα κάμπτεται σε κάποιες περιπτώσεις, παίρνει συνήθως την μορφή ένστασης στρεφόμενης από τον δικαιούχο του προγενέστερου διακριτικού γνωρίσματος και αποσκοπεί στη ματαίωση της αιτούμενης έννομης προστασίας από μέρους του. (Αλεξανδρίδου, 2004)

5.5 Νομική φύση ηλεκτρονικών διευθύνσεων

Παλαιότερα επικρατούσε η άποψη ότι δε μπορούμε να αναγνωρίσουμε εξατομικευμένη λειτουργία στο όνομα χώρου και να το εντάξουμε σε κάποια κατηγορία διακριτικού γνωρίσματος, διότι δεν εξατομικεύει κάποιο πρόσωπο, κάποια επιχείρηση ή τα προϊόντα της, αλλά ένα μόνο ηλεκτρονικό υπολογιστή που είναι συνδεδεμένος στο διαδίκτυο. (Τσουραμάνης, 2005)

Σήμερα επικρατεί η άποψη ότι έχουν διπλό χαρακτήρα αφού παρουσιάζονται, πρώτον, ως ενδείξεις εξατομίκευσης ενός ηλεκτρονικού υπολογιστή και δεύτερον, ως ενδείξεις του φορέα κάθε ιστοσελίδας που οδηγεί η πληκτρολόγησή τους. Το γεγονός αυτό είναι κατανοητό εφόσον ο χρήστης του διαδικτύου που είναι συνδεδεμένος με μια ιστοσελίδα επιθυμεί να έρθει σε επαφή με το πρόσωπο στο οποίο αυτή ανήκει κι όχι με τον υπολογιστή στον οποίο είναι αποθηκευμένες οι πληροφορίες. (Τσουραμάνης, 2005)

Επομένως, η σημερινή λειτουργία των ονομάτων χώρου τα μετατρέπει σε εργαλεία του ψηφιακού μάρκετινγκ και κατά συνέπεια είναι αναπόφευκτη η σύνδεσή τους με τα διακριτικά γνωρίσματα του δικαίου. Όμως, δεν υπάρχει

ακριβής προσδιορισμός της σχέσης αυτής. Και σε αυτό το σημείο τίθεται το ερώτημα εάν τα domain names αποτελούν τον τρόπο χρήσης κάποιων υφιστάμενων διακριτικών γνωρισμάτων ή αν συνιστούν από μόνα τους διακριτικό γνώρισμα. (Τσουραμάνης, 2005)

Κατά καιρούς λοιπόν έχουν διατυπωθεί διάφορες απόψεις σχετικά με αυτό το θέμα. Κατά μια άποψη δε μπορούμε να εντάξουμε ένα όνομα χώρου σε μια από τις κατηγορίες των διακριτικών γνωρισμάτων. Σύμφωνα με άλλη άποψη τα ονόματα χώρου αποτελούν νέα μορφή διακριτικού γνωρίσματος στα πλαίσια του ηλεκτρονικού εμπορίου. Σε αυτή την περίπτωση, το διακριτικό γνώρισμα προστατεύεται και εντάσσεται σε αυτό, όχι μόνο ο διακριτικός τίτλος του αλλά και οποιαδήποτε άλλη ένδειξη πληροί τις προϋποθέσεις προστασίας όπως το domain name. Δηλαδή εάν το όνομα χώρου δε διαθέτει ονοματική λειτουργία παρά μόνο διακριτική δύναμη συνιστά διακριτικό γνώρισμα σύμφωνα με την παρ.2 του άρθρου 13 του ν. 146/1914. (Τσουραμάνης, 2005)

Μάλιστα, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ.10 της απόφασης της ΕΕΤΤ 268/73 γίνεται σαφές ότι με την καταχώρηση ενός domain name δε δημιουργείται δικαίωμα διακριτικού γνωρίσματος επί αυτού, τονίζοντας πως μόνο με την απόκτησή του δε θεωρείται ότι πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για την προστασία του ως διακριτικό γνώρισμα από το δίκαιο της βιομηχανικής ιδιοκτησίας. (Τσουραμάνης, 2005)

Καταλήγουμε δηλαδή στο συμπέρασμα ότι η κρίσιμη χρονική διάρκεια για τη γέννηση του δικαιώματος βιομηχανικής ιδιοκτησίας επί της ένδειξης δεν είναι αυτή από την υποβολή της αίτησης στον καταχωρητή μέχρι την οριστική

ενεργοποίησή της από την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ), που αποκτάται το δικαίωμα αποκλειστικής χρήσης της ηλεκτρονικής διεύθυνσης, αλλά το χρονικό διάστημα κατά το οποίο η καταχωρημένη ένδειξη αναδεικνύεται σε διακριτικό γνώρισμα αφού μόνο η απόκτηση του δικαιώματος δεν αρκεί για την προστασία του ως διακριτικό γνώρισμα. (Τσουραμάνης, 2005)

5.6 Ειδικές περιπτώσεις συγκρούσεων και συμφέροντα

5.6.1 Τα διακριτικά γνωρίσματα τοπικής ισχύος

Ο χαρακτήρας του σήματος ως διακριτικού γνωρίσματος του τυπικού συστήματος συνεπάγεται την επέκταση της προστασίας του στο σύνολο της ελληνικής επικράτειας. Αντίθετα, η σύνδεση της προστασίας των διακριτικών γνωρισμάτων με συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά και καταστάσεις έχει ως συνέπεια τον περιορισμό της έκτασης της προστασίας τους, κατ' αντιστοιχία με τα χωρικά πλαίσια των πραγματικών προϋποθέσεων. (Τσουραμάνης, 2005)

Από τη στιγμή που η χωρική έκταση προστασίας κάποιων ενδείξεων δεν καλύπτει το σύνολο της επικράτειας, αλλά περιορίζεται σε στενότερα γεωγραφικά πλαίσια, γίνεται λόγος για διακριτικά γνωρίσματα τοπικής ισχύος. Αυτά απευθύνονται στο καταναλωτικό κοινό συγκεκριμένης περιοχής και συνδέονται με επιχειρήσεις περιορισμένης τοπικής εμβέλειας. Αποφασιστικό κριτήριο για τον προσδιορισμό των τοπικών ορίων προστασίας κάθε διακριτικού γνωρίσματος πρέπει να αποτελεί το πλαίσιο μέσα στο οποίο

μπορεί να προκληθεί κίνδυνος σύγχυσης στις συναλλαγές, δεν πρέπει να είναι ούτε η χωρική έκταση της χρησιμοποίησης ή επικράτησής του, ούτε οι ασαφείς προοπτικές της λειτουργίας του κατά τόπο επέκτασης . (Τσουραμάνης, 2005)

Με την προϋπόθεση ότι κάθε διακριτικό γνώρισμα λειτουργεί και προστατεύεται σε περιορισμένη χωρικά έκταση, γίνεται κατανοητό ότι είναι δυνατή η ταυτόχρονη συνύπαρξη περισσότερων διακριτικών γνωρισμάτων, που υπό άλλες συνθήκες θα συγκρούονταν μεταξύ τους και θα υπήρχε κίνδυνος σύγχυσης. Πρόβλημα προκύπτει σε περίπτωση που μια από τις ενδείξεις τοπικής ισχύος που είναι καταρχήν ανεξάρτητες μεταξύ τους, επεκτείνει εκ των υστέρων το πεδίο λειτουργίας της κατά τέτοιο τρόπο έτσι ώστε να εισχωρεί πλέον στο τοπικό πλαίσιο προστασίας μιας άλλης παρόμοιας. (Τσουραμάνης, 2005)

Γίνεται αντιληπτό ότι στην περίπτωση αυτή θα δημιουργηθεί, άμεσα ή εκ των υστέρων, κίνδυνος σύγχυσης. Η σύγκρουση αυτή δε μπορεί να επιλυθεί με βάση την απόλυτη χρονική προτεραιότητα. Καθοριστικό ρόλο παίζει η προτεραιότητα στην περιοχή όπου προκαλείται η σύγκρουση. Επομένως, παρατηρείται ότι πρόκειται ουσιαστικά για πλήρη εφαρμογή της αρχής της χρονικής προτεραιότητας, η οποία απλώς λειτουργεί με διαφορετικό τρόπο, εκτιμώμενη όχι απόλυτα αλλά σε σχέση με συγκεκριμένο χωρικό πλαίσιο. (Βλαχόπουλος, 2007)

Επίσης, πολύπλοκο είναι το θέμα που προκύπτει σε σχέση με τη σύγκρουση διακριτικού γνωρίσματος τοπικής ισχύος με μεταγενέστερη ισχύ. Σε τέτοιου είδους περιπτώσεις, σύμφωνα με τις αρχές της χρονικής

προτεραιότητας και της ισοτιμίας των διακριτικών γνωρισμάτων, θα πρέπει να γίνει αποδεκτό ότι η μεταγενέστερη ένδειξη παραμένει ασθενέστερη. Αυτό συμβαίνει καθώς η ευρύτερη τοπική έκταση προστασίας δεν αρκεί για να ανατρέψει τη χρονική σχέση της με την προγενέστερη τοπική. (Βλαχόπουλος, 2007)

Με δεδομένο ότι η τοπική ένδειξη υπερισχύει από άποψη χρονικής προτεραιότητας έναντι μιας μεταγενέστερης, υστερεί όμως έναντι αυτής όσον αφορά στην υπόλοιπη επικράτεια, φαίνεται συνεπής η αποδοχή μιας ελλειμματικής κατάστασης κι όχι ολοκληρωμένης προστασίας. Κι αυτό υπό την έννοια ότι ο δικαιούχος του προγενέστερου διακριτικού γνωρίσματος μπορεί να ζητήσει την παράλειψη της χρησιμοποίησης του στα τοπικά πλαίσια προστασίας του δικαιώματός του. Αλλά εκτός τοπικού πλαισίου η μεταγενέστερη ένδειξη μπορεί να εξακολουθήσει να λειτουργεί ανεμπόδιστα. (Βλαχόπουλος, 2007)

5.6.2 Επέκταση του δικαιούχου ονόματος χώρου σε άλλο επιχειρηματικό κλάδο

Ακόμα και στην περίπτωση που ο κίνδυνος σύγχυσης μεταξύ δύο ονομάτων χώρου προκαλείται εκ των υστέρων προτείνεται η ίδια λύση με την παραπάνω κατά τόπο επέκταση του δικαιούχου του διακριτικού γνωρίσματος. Ο δικαιούχος δεν μπορεί να ζητήσει την προτεραιότητα του domain έναντι νεότερων ομοίων ή παρεμφερών. Η χρονική προτεραιότητα είναι έννοια σχετική και δεν μεταφέρεται σε άλλους κλάδους επιχειρηματικής

δραστηριότητας. Με την έννοια αυτή το παλιότερο όνομα χώρου ως νέο στον επιχειρηματικό κλάδο, στον οποίο επεκτάθηκε η χρήση του, δεν μπορεί να επιφέρει τη μη χρησιμοποίηση του νεότερου. Αντίθετα, η επιχείρηση που επεκτάθηκε θα φέρει και το βάρος αποτροπής του κινδύνου σύγχυσης που προκαλείται εξαιτίας αυτής της επέκτασης, παραλείποντας τη χρήση του δικού της γνωρίσματος. (Βλαχόπουλος, 2007)

Η σύγκρουση δε λύνεται με βάση τη χρονική προτεραιότητα αλλά με βάση την εξισορρόπηση των συμφερόντων, όπου η προτεραιότητα συνεκτιμάται, εάν παρά τη δημιουργία κινδύνου σύγχυσης τα domains θεωρηθούν ισάξια, επειδή εξακολουθούν να χρησιμοποιούνται παράλληλα και με την επέκταση των δικαιούχων ο κίνδυνος ενταθεί. Επομένως, στο χώρο του διαδικτύου εάν έχει ήδη χρησιμοποιηθεί παλιότερα ένα όνομα χώρου δε συνεπάγεται ότι δε θα χρησιμοποιηθεί σε νεότερο επιχειρηματικό κλάδο, επειδή σε αυτή την περίπτωση λαμβάνεται υπόψη η εξισορρόπηση συμφερόντων κι όχι η χρονική προτεραιότητα. (Τσουραμάνης, 2005)

5.6.3 Εξέλιξη διακριτικού γνωρίσματος σε διακριτικού φήμης Κίνδυνος εξασθένησης

Σύγκρουση μεταξύ διακριτικών γνωρισμάτων μπορεί να προκληθεί και από την εξέλιξη κάποιου διακριτικού γνωρίσματος σε διακριτικού φήμης και τη διεύρυνση της προστασίας του έναντι του κινδύνου εξασθένησης. Δημιουργείται λοιπόν το ζήτημα εάν και κατά πόσο ο δικαιούχος του ενός ονόματος μπορεί να απαγορεύσει τη χρήση του πριν από την ολοκλήρωση της εξέλιξης του σε διακριτικό φήμης λόγω του γεγονότος ότι μετά το χρονικό

αυτό σημείο η συνύπαρξη τους θα δημιουργήσει κίνδυνο σύγχυσης ή εξασθένηση του διακριτικού φήμης. (Ιγγλεζάκης, 2008)

Διακριτικό γνώρισμα φήμης είναι η ένδειξη που συγκεντρώνει τα στοιχεία της: **α)** Ιδιαιτερότητας, **β)** Μοναδικότητας που αξιώνει η ένδειξη να έχει επιλεγεί και να χρησιμοποιείται προς διάκριση ενός μόνο αγαθού κι επομένως να μην έχει φθαρεί από τη χρήση του σε ανόμοια αγαθά ή υπηρεσίες, **γ)** Ιδιαίτερης εκτίμησης στις συναλλαγές. (<http://el.wikipedia.org>)

Το γεγονός ότι ο δικαιούχος ενός ονόματος χώρου έχει αποκτήσει ένα ανταγωνιστικό κεκτημένο, το οποίο υπερέχει του αντίστοιχου της επιχείρησης, δεν πρέπει να επηρεάζει την κατάσταση υπέρ του πρώτου. Η σύγκριση των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων δεν παίζει σημαντικό ρόλο, αφού μια τέτοια σύγκριση θα είχε ως αποτέλεσμα την ευνοϊκότερη νομική μεταχείριση των ισχυρότερων έναντι των ασθενέστερων επιχειρήσεων. Στην αντίθετη περίπτωση που η νεότερη ένδειξη εξελιχθεί σε διακριτικό γνώρισμα φήμης, θα πρέπει να γίνει αποδεκτό ότι η επίλυση της προκαλούμενης εκ των υστέρων σύγκρουσης θα πρέπει να βασιστεί σε μια δίκαιη εξισορρόπηση των αντικρουόμενων συμφερόντων και δε μπορεί να καταλήξει στην απαγόρευση χρησιμοποίησης της τελευταίας ένδειξης. (Ιγγλεζάκης, 2008)

Στις παραπάνω περιπτώσεις, για να λυθούν οι προβληματικές καταστάσεις και για να μην υπάρχουν συγκρούσεις θα υπάρξει προσανατολισμός κατά κύριο λόγο στην αρχή της χρονικής προτεραιότητας παρά την αυξημένη δύναμη των διακριτικών φήμης και παρά το γεγονός ότι η διαφοροποίηση ενός γνωρίσματος με αυξημένη διακριτική δύναμη από άλλα όμοια ή παρεμφερή δύσκολα μπορεί να επιτευχθεί. Στην περίπτωση όμως που εξαιτίας των διαφορετικών κλάδων επιχειρηματικής δραστηριότητας δεν

τίθεται θέμα κινδύνου σύγχυσης, αλλά ενδεχομένως υπάρχει το ζήτημα κινδύνου εξασθένησης διακριτικού φήμης, δεδομένου ότι τα απλά διακριτικά δεν προστατεύονται έναντι κινδύνου εξασθένησης, ο δικαιούχος του παλαιότερου διακριτικού θα πρέπει καταρχήν να αποδεχθεί την εξέλιξη του διακριτικού φήμης. (Τσουραμάνης, 2005)

5.7 Ο θεσμός της αποδυνάμωσης δικαιώματος

Ο θεσμός της αποδυνάμωσης δικαιώματος πηγάζει από τη γενικότερη αρχή ότι η επίκληση του δικαιώματος επί του σήματος σε κάποιες περιπτώσεις μπορεί να είναι καταχρηστική κι αποτελεί ακόμα ένα όριο στην ενάσκηση του δικαιώματος επί του σήματος. Ενδεχομένως, η καταχρηστικότητα αυτή να προέρχεται από το γεγονός ότι ο σηματούχος λόγω της συμπεριφοράς του προκάλεσε μία κατάσταση εμπιστοσύνης για τον τρίτο, η οποία είναι άξια προστασίας, ή από το ίδιο το γεγονός της κτήσης του δικαιώματος επί του σήματος, δηλαδή σε περίπτωση που η κτήση του παρουσιάζεται ως «καταχρηστική» ή αντίθετη με τα χρηστά ήθη, όπως κακόπιστη κατάθεση σήματος με σκοπό την άσκηση παρεμποδιστικού ανταγωνισμού. Ακόμα δεν αποκλείεται η ίδια η ενάσκηση του δικαιώματος από το σήμα να αντίκειται στα χρηστά ήθη. (Κορνηλάκης, 2004)

Η αποδυνάμωση έχει τη μορφή ένστασης την οποία προβάλλει ο προσβολέας. Η ένσταση αποδυνάμωσης είναι βαρύνουσας σημασίας στο δίκαιο της βιομηχανικής ιδιοκτησίας. Αντιθέτως, στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας ο ρόλος της είναι πιο περιορισμένος. (Κορνηλάκης, 2004)

Ο θεσμός της αποδυνάμωσης δικαιώματος αποτελεί περιορισμό της αρχής της χρονικής προτεραιότητας στα διακριτικά γνωρίσματα. Ο θεσμός αυτός σύμφωνα με το άρθρο 281 του αστικού κώδικα συνίσταται στο γεγονός ότι ο δικαιούχος του διακριτικού γνωρίσματος στρέφεται τόσο καθυστερημένα κατά του προκαλούντος κίνδυνου σύγχυσης ή εξασθένησης του, ώστε στο μεταξύ ο τελευταίος έχει δημιουργήσει επί του διακριτικού γνωρίσματος ένα πολύτιμο οικονομικό κεκτημένο που θεμελιώθηκε στην συμπεριφορά του δικαιούχου, την οποία ο προσβολέας εξέλαβε ως συναίνεση της χρήσης του διακριτικού. (Ιγγλεζάκης, 2008)

Η ακριβής διάρκεια του χρονικού διαστήματος που απαιτείται, λαμβάνεται ως αδράνεια του δικαιούχου και δεν μπορεί να προσδιοριστεί αφηρημένα εκ των προτέρων, αλλά πρέπει να γίνει δεκτό ότι ποικίλλει ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες κάθε συγκεκριμένης περίπτωσης. Επίσης, μόνο μετά την πάροδο μεγάλου χρονικού διαστήματος μπορεί να γίνει αναφορά για αποδυνάμωση αξιώσεων που δεν έχουν ασκηθεί. Θα μπορούσε να θεωρηθεί επαρκής μια περίοδος πενταετής αδράνειας, σε συνδυασμό με το άρθρο 9 της Οδηγίας 89/104, που ορίζει ότι το χρονικό διάστημα αυτό είναι αρκετό για να αποδυναμωθεί το δικαίωμα διαγραφής ή απαγόρευσης. (Ιγγλεζάκης, 2008)

Ακόμα πρέπει να σημειωθεί ότι απαιτείται ως προϋπόθεση της αποδυνάμωσης και η γνώση ή έστω η υπαίτια άγνοια της προσβολής εκ μέρους δικαιούχου που έχουν θιχτεί τα δικαιώματά του. Σε αυτό μπορεί να αντιταχθεί το γεγονός ότι η αποδυνάμωση δεν αποτελεί κύρωση για την συμπεριφορά του συγκεκριμένου προσώπου, αλλά αποσκοπεί στην αποτροπή μιας κοινωνικά ανεπίτρεπτης πραγματικής κατάστασης. Αυτό άλλωστε, προκύπτει και από την σύνδεση του εν λόγω θεσμού με την γενική

απαγόρευση της κατάχρησης δικαιώματος κατ' άρθρο 281 του αστικού κώδικα, η οποία με την σειρά της αξιολογείται με κριτήρια καθαρά αντικειμενικά και όχι σε σχέση με την πιθανή υπαιτιότητα του δικαιούχου. Σε περίπτωση που ο προσβολέας γνώριζε ή από αμέλεια αγνοούσε το δικαίωμα του άλλου επί του διακριτικού, τότε θα είναι δυσκολότερο να ισχυρισθεί ότι ερμήνευσε την αδράνεια του τελευταίου ως ανοχή. Τότε η προστασία του οικονομικού κεκτημένου του προσβολέα και κατ' επέκταση η αποδυνάμωση δικαιώματος θα απαιτήσει συγκριτικά περισσότερο χρόνο (Ιγγλεζάκης, 2008)

Βέβαια, πρέπει να τονιστεί ότι ακόμα κι αν πληρούνται οι προϋποθέσεις αποδυνάμωσης δικαιώματος, η αποδυνάμωση δεν μπορεί να γίνει δεκτή σε περιπτώσεις που αυτό θα είχε ως συνέπεια την παραβίαση γενικών αρχών και διατάξεων που έχουν ως στόχο την προστασία του γενικού συμφέροντος. Έτσι υποστηρίζεται σωστά ότι δεν μπορεί να γίνει επιτυχώς η σχετική ένσταση, όταν η εξακολούθηση της παράλληλης χρήσης των δύο συγχυτικών ενδείξεων μπορεί να οδηγήσει σε σοβαρή προβλήματα και σε παραπλάνηση των συναλλαγών. (Ιγγλεζάκης, 2008)

5.8 Η περίπτωση της συνωνυμίας

Στην περίπτωση συνώνυμων διακριτικών γνωρισμάτων επιχείρησης περιορίζεται η αρχή της προτεραιότητας, χωρίς όμως να εκτοπίζεται πλήρως. Κάτι τέτοιο συμβαίνει, όταν φορείς του ίδιου ονόματος χώρου το χρησιμοποιούν προς διάκριση της επιχείρησης ή του επιχειρηματικού φορέα. Καθένας έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί το όνομά του στις συναλλαγές ή ως συστατικό επωνυμίας, διακριτικού τίτλου ή και σήματος, κάτι το οποίο

προκύπτει από την ελευθερία της οικονομικής δραστηριότητας κατά το άρθρο 5§1 του Συντάγματος και το δικαίωμα στην προσωπικότητα. (Αλεξανδρίδου, 2004)

Ωστόσο, υπάρχουν κάποιοι περιορισμοί των άρθρων 1 του νόμου 146/1914 όσο αναφορά την ελευθερία ώστε να χρησιμοποιεί κανείς συνώνυμη εμπορική επωνυμία ή διακριτικό τίτλο. Μπορεί σε κάποιες περιστάσεις η επιλογή συνώνυμης εμπορικής επωνυμίας να είναι απαγορευμένη, ιδίως όταν η μεταγενέστερη επωνυμία έχει επιλεγθεί με σκοπό την πρόκληση σύγχυσης με προγενέστερη επωνυμία ή την εκμετάλλευση επωνυμίας φήμης. (Αλεξανδρίδου, 2004)

Συνέπεια των παραπάνω είναι η πλήρης απαγόρευση χρήσης ταυτόσημης μεταγενέστερης, εμπορικής επωνυμίας. Με εξαίρεση όμως τις περιπτώσεις αυτές και με βάση την συνταγματικά προστατευόμενη αρχή της οικονομικής ελευθερίας, η οποία υποστηρίζει την ισότιμη μεταχείριση των ονομάτων χώρου, απαιτείται μια εξισορρόπηση συμφερόντων με σκοπό την προστασία του καταναλωτικού κοινού. (Ιγγλεζάκης, 2008)

Η εξισορρόπηση αυτή επιτυγχάνεται κυρίως όταν εκείνος ο οποίος χρησιμοποιεί μεταγενέστερα το όνομά του στις συναλλαγές έχει την υποχρέωση να πράξει οτιδήποτε ενδείκνυται για να αποτραπεί ο κίνδυνος σύγχυσης. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί αν κάθε φορά αναλόγως την περίπτωση προστεθούν κατάλληλες επεξηγήσεις, από τον τονισμό του κύριου ονόματος, τον διαφορετικό γραφικό χαρακτήρα κ.λ.π. προκειμένου να αποτραπεί η σύγχυση. (Ιγγλεζάκης, 2008)

Εάν η χρησιμοποίηση διευκρινιστικών προσθηκών από τον μεταγενέστερο δικαιούχο δεν είναι αρκετή για να αποτραπεί ο κίνδυνος σύγχυσης που προκαλείται από τη χρησιμοποίηση του ονόματος έτσι ώστε να επιλυθεί η σύγκρουση, είναι αδύνατη η ολοκληρωτική απαγόρευση της χρησιμοποίησης του ίδιου ονόματος χώρου. Ο δικαιούχος της προγενέστερης ένδειξης υποχρεούται πλέον, είτε να προβεί σε διαφοροποιημένη χρήση της ένδειξής του για να λήξει η σύγκρουση, είτε να ανεχθεί τη χρησιμοποίηση του ονόματος χώρου παρά τις διευκρινιστικές προσθήκες που υπάρχουν, καθώς και τον κίνδυνο σύγχυσης που αυτή συνεπάγεται. . (Αλεξανδρίδου, 2004)

Πάντως και στις δύο περιπτώσεις, η αρχή της χρονικής προτεραιότητας υποχωρεί, εφόσον το βάρος για αποτροπή του κινδύνου σύγχυσης και άρσης της σύγκρουσης δεν ανήκει αποκλειστικά στον προσβολέα αλλά κατανέμεται μεταξύ αυτού και του θιγόμενου δικαιούχου. . (Αλεξανδρίδου, 2004)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΣΦΕΤΕΡΙΣΜΟΥ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΧΩΡΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

6.1 Περιπτώσεις κυβερνοσφετερισμού

Τα τελευταία χρόνια τα ελληνικά δικαστήρια ήρθαν αντιμέτωπα με μια νέα κατηγορία διαφορών και συγκρούσεων. Μια κατηγορία διενέξεων που σχετίζεται με την ευρεία και ταχύτατη ανάπτυξη της τεχνολογίας των υπολογιστών και την ικανότητα που έχουν ορισμένοι να εκμεταλλεύονται καταστάσεις προς όφελός τους. Αυτή η νέα κατηγορία νομικών διενέξεων είναι συνδυασμός ενός νέου δικαίου με το ήδη υπάρχον. Διαφορές που προκύπτουν στο διαδικτυακό χώρο από το δίκαιο των πνευματικών δικαιωμάτων, του εμπορικού δικαίου και του δίκαιου ανταγωνισμού. Κομμάτι αυτών των συγκρούσεων αποτελεί η προστασία των ονομάτων χώρου με βάση την ελληνική νομοθεσία. (<http://greeklaw.wordpress.com>)

Το ζήτημα του κυβερνοσφετερισμού παρουσιάστηκε πρώτα στην ελληνική νομολογία με την υπόθεση Amazon και ακολούθησε η υπόθεση του Αθήνα 2004. Όταν το γνωστό αμερικανικό βιβλιοπωλείο επιχείρησε να κατοχυρώσει στην Ελλάδα την ηλεκτρονική διεύθυνση www.amazon.gr διαπίστωσε με έκπληξη ότι το σχετικό όνομα πεδίου είχε καταχωρηθεί από ελληνική επιχείρηση βιβλιοπωλείου σε κάποιο νησί.

6.1.1 Υπόθεση " Amazon "

Η αμερικάνικη εταιρία Amazon είναι η πρώτη που ανακάλυψε το θεσμό του ηλεκτρονικού βιβλιοπωλείου και τη λιανική πώληση βιβλίων μέσω του διαδικτύου και ξεχωρίζει από τις μεταγενέστερες για την ποιότητα υπηρεσιών που παρέχει στους πελάτες της. Η υψηλή ποιότητα υπηρεσιών της σε συνδυασμό με την υψηλή ποιότητα των προϊόντων που προωθεί την έχουν κάνει γνωστή σε ολόκληρο τον κόσμο και κατά συνέπεια οι χρήστες του διαδικτύου όταν ακούν Amazon φέρνουν στο μυαλό τους κατευθείαν αυτή την εταιρία. Μάλιστα η συγκεκριμένη εταιρία χρησιμοποιεί το ίδιο το όνομα χώρου και ως σήμα σε πολλές χώρες μεταξύ των οποίων βρίσκεται και η Ελλάδα. (<http://www.paradissis.com>)

Κάποιος χρησιμοποιώντας τις δυνατότητες της σύγχρονης τεχνολογίας στην Ελλάδα δημιούργησε το δικό του ηλεκτρονικό βιβλιοπωλείο και ασκούσε εμπορική δραστηριότητα μέσω αυτού πουλώντας βιβλία στο διαδίκτυο χρησιμοποιώντας το όνομα χώρου "amazon.gr" και "amazon.com.gr" μέσω των οποίων παρέπεμπε σε άλλη ιστοσελίδα, την "booksellers.com". Η αμερικανική εταιρία Amazon που διαθέτει ηλεκτρονικό ταχυδρομείο με την ηλεκτρονική διεύθυνση "amazon.com" υποστήριξε ότι η διεύθυνση "amazon.gr" μοιάζει με την επωνυμία της, το εμπορικό σήμα της και το διακριτικό της τίτλο και δημιουργεί τον κίνδυνο μεγάλης σύγχυσης. Η ομώνυμη εταιρία στράφηκε ενάντια της ελληνικής λόγω καταχώρησης του δικού της domain name παίρνοντας ασφαλιστικά μέτρα. . (<http://www.paradissis.com>)

Η ελληνική εταιρία ισχυρίστηκε ότι δεν υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης στους πελάτες του διαδικτύου διότι η προσθήκη του Top Level Domain Name "gr" στη λέξη "amazon" τη διαφοροποιεί από την αμερικάνικη επιχείρηση. Ο ισχυρισμός αυτός δεν έγινε δεκτός από το δικαστήριο για το λόγο ότι η αμερικάνικη εταιρία που πουλάει βιβλία στο διαδίκτυο έχει τόσο μεγάλη φήμη παγκόσμια που οποιοσδήποτε την αναζητά σε μια μηχανή αναζήτησης πατώντας μόνο τη λέξη "amazon" μπορεί αυτομάτως να βρεθεί στη διεύθυνση της ελληνικής. Η προσθήκη "gr" δε διαφοροποιεί καθόλου την εικόνα που διαμορφώνει κατευθείαν ο χρήστης, ο οποίος μάλιστα θεωρεί ότι έχει βρει το ελληνικό παράρτημα της γνωστής αμερικάνικης εταιρίας, κατά συνέπεια επέρχεται σύγχυση. Η ομοιότητα του ονόματος χώρου της ενάγουσας με την εναγόμενη εταιρία οπτικά και ηχητικά προκαλεί σύγχυση με αποτέλεσμα να χρησιμοποιείται το domain της πρώτης από τη δεύτερη προκειμένου η ελληνική να αυξήσει τις πωλήσεις της και να αποκτήσει καλή φήμη εις βάρος της αμερικάνικης παραβιάζοντας τα ήθη και τους κανόνες. Η παρέμβαση του δικαστηρίου ήταν απαραίτητη και τα domains "amazon.gr" και "amazon.com.gr" δεσμεύτηκαν από την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ). . (<http://www.paradissis.com>)

Καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι το Δικαστήριο έκρινε ότι τα ονόματα χώρου μπορούν να θεωρηθούν διακριτικά γνωρίσματα, δηλαδή έχουν εξατομικευμένη και αναγνωριστική λειτουργία και είναι άμεσα ή έμμεσα συνδεδεμένα με φυσικά ή νομικά πρόσωπα, με επιχειρήσεις, προϊόντα, παρεχόμενες υπηρεσίες, πνευματικά δημιουργήματα. Απορρίφθηκε δηλαδή ο ισχυρισμός ότι τα ονόματα χώρου αποτελούν μόνο και μόνο έναν αριθμό που συνδέει έναν υπολογιστή με άλλους υπολογιστές. (<http://www.paradissis.com>)

Το Πρωτοδικείο της Σύρου έκανε μια καινοτομία και γι' αυτό το λόγο άλλωστε θεωρείται πολύ σημαντική απόφαση για τα ελληνικά δεδομένα κι όχι μόνο. Με την υπ' αριθ. 637/1999 απόφαση ασφαλιστικών μέτρων δικαίωσε την αμερικανική εταιρία και απαγόρευσε τη χρήση του ονόματος πεδίου amazon.gr. Απέρριψε την αρχή της χρονικής προτεραιότητας όταν ένα domain name προσβάλλει άυλα αγαθά τρίτων. Στη χώρα μας όπως και παγκόσμια ισχύει ότι η αρχή της χρονικής προτεραιότητας δε δίνει το δικαίωμα στον καθένα να καταθέτει ως όνομα χώρου διακριτικά γνωρίσματα τρίτων και να εκμεταλλεύεται την εμπορική αξία επικαλούμενος την χρονική προτεραιότητα τους ως domain names. Ο δικαιούχος μιας ονομασίας σύμφωνα με την απόφαση του Πρωτοδικείου της Σύρου έχει τη δυνατότητα να απαγορεύσει σε κάθε τρίτο να καταχωρήσει και κατά συνέπεια να χρησιμοποιήσει τη συγκεκριμένη ονομασία. . (<http://www.paradissis.com>)

6.1.2 Υπόθεση " Αθήνα 2004 "

Η εταιρία SCN A.E., η οποία ιδρύθηκε το 1998 χρησιμοποιούσε επανειλημμένα στον τύπο και στα λοιπά μέσα μαζικής ενημέρωσης τους όρους " Ολυμπιακοί Αγώνες ", " Ολυμπιακοί Αγώνες 2004 ", " Ολυμπιακός ", " Ολυμπιακή ". Μάλιστα από τις 25 Μαΐου 2000 χρησιμοποίησε ως όνομα χώρου το " www.olympicgames2004.gr ", δηλαδή Ολυμπιακοί Αγώνες 2004 και με την ονομασία αυτή όσοι χρήστες του διαδικτύου το έβρισκαν γίνονταν παραπομπή στις ιστοσελίδες που διατηρεί όπου γίνεται αναφορά στο γεγονός ότι παρείχε σε τρίτους πρόσβαση στο ίντερνετ, μισθωμένες γραμμές στο ίντερνετ, σχεδιασμό ιστοσελίδων, υπηρεσίες που σχετίζονται με το ίντερνετ

καθώς επίσης και άλλες πληροφορίες για τη λειτουργία της. (<http://greeklaw.wordpress.com>)

Η Οργανωτική Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων - Αθήνα 2004 είχε ως σκοπό να διοργανώσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας το 2004. Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Ν. 2598/1998 προστατεύονται κατά τις διατάξεις περί σημάτων, το ολυμπιακό σύμβολο, οι όροι " Ολυμπιακός ", " Ολυμπιάδα " τόσο στα ελληνικά όσο και σε οποιαδήποτε άλλη ξένη γλώσσα καθώς και τα σήματα της επιτροπής των Ολυμπιακών Αγώνων. Η Οργανωτική Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων - Αθήνα 2004 έχει σε αποκλειστικότητα τα παραπάνω δικαιώματα που είναι επακόλουθο των παραπάνω διατάξεων. Οι όροι αυτοί απαγορεύεται να χρησιμοποιούνται και στο ίντερνετ. (<http://greeklaw.wordpress.com>)

Η Οργανωτική Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων - Αθήνα 2004 ζήτησε να μην ξαναχρησιμοποιήσει η εταιρία SCN A.E.,ως όνομα χώρου καθώς και σε οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα συναλλαγών της τον όρο " olympicgames2004 " καθώς επίσης και οποιοδήποτε άλλο όρο συνδέεται με τους Ολυμπιακούς Αγώνες άμεσα ή έμμεσα. Επιπλέον, ζήτησε να της απαγορευτεί να έχει στις ιστοσελίδες της στο διαδίκτυο περιεχόμενο, το οποίο να σχετίζεται άμεσα ή έμμεσα με τους Ολυμπιακούς Αγώνες και σχετικούς όρους ή σύμβολα. (<http://greeklaw.wordpress.com>)

Η εταιρία SCN A.E. εκμεταλλεύεται προς όφελός της το δικαίωμα που έχει η Οργανωτική Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων - Αθήνα 2004 επί του όρου " olympicgames2004 ". Αυτό είναι ενάντια στον κανόνα και αποτελεί παράβαση του Ν. 146/1914 περί αθέμιτου ανταγωνισμού και προκαλεί

προβλήματα στις συναλλαγές περιπλέκοντας τη δραστηριότητά της με τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, προκαλώντας την εντύπωση στους καταναλωτές της ότι οι ενέργειες και οι συναλλαγές της έχουν σχέση με αυτούς. (<http://greeklaw.wordpress.com>)

Τελικά το Μονομελές. Πρωτοδικείο Αθηνών απαγόρευσε να χρησιμοποιεί τον παραπάνω όρο ως domain name. Επίσης, δόθηκε η διαταγή στο Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας να διακόψει τη σύνδεση της εν λόγω εταιρίας στο διαδίκτυο με domain name " olympicgames2004 " και να προβεί επιπλέον σε ακύρωση της καταχώρησης του εν λόγω domain name, διέταξε δημοσίευση περιλήψεως της αποφάσεως αυτής σε δύο ημερήσιες εφημερίδες, και απείλησε χρηματική ποινή σε περίπτωση εκ νέου παραβίασης του δικαιώματος του αιτούντος. (<http://greeklaw.wordpress.com>)

Το Μονομελές. Πρωτοδικείο Αθηνών πήρε αυτή την απόφαση με βάση την ονοματική λειτουργία των ονομάτων χώρου και τα θεώρησε ως διακριτικά γνωρίσματα. Αυτό το αναγνωρίζει έμμεσα, εφόσον δέχεται ότι η χρησιμοποίηση του όρου " olympicgames2004 " ως domain στο ίντερνετ αποτελεί προσβολή του διακριτικού γνωρίσματος της Οργανωτικής Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων και των όρων " Ολυμπιακοί Αγώνες - Αθήνα 2004 " και " Ολυμπιακοί Αγώνες 2004 " πάνω στους οποίους έχει το αποκλειστικό δικαίωμα. (<http://greeklaw.wordpress.com>)

Χαρακτηριστικό σε αυτή την υπόθεση είναι το γεγονός ότι το Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας θεωρήθηκε ως συμπράττων, ως άμεσος συνεργός της SCN A.E, αφού χωρίς τη σύμπραξή του ήταν αδύνατη η καταχώρηση του ονόματος χώρου. Το ΙΤΕ σύμφωνα με την απόφαση του δικαστηρίου έχει την

ευθύνη και υποχρεούται να ελέγχει και να κρατά ενημερωμένη τη λίστα με τα ήδη κατοχυρωμένα ονόματα πεδίου για να μη δίνει το ίδιο σε δύο διαφορετικά πρόσωπα φυσικά ή νομικά. (<http://greeklaw.wordpress.com>)

6.1.3 Η απόφαση της BMG

Η εταιρία BMG, η οποία ασχολείται με την παραγωγή και εμπορία μουσικών δίσκων και CD's ιδρύθηκε το 1987 και χρησιμοποιεί στις συναλλαγές της την επωνυμία BMG. Όμως και η εταιρία Cyberdream κατασκεύασε ιστοσελίδα για να μπορούν να περιηγηθούν εύκολα οι χρήστες της σε ιστοσελίδες περιοδικών. Η Cyberdream χρησιμοποίησε ως όνομα χώρου τα αρχικά B.M.G. και σήμαιναν " Best Magazines of Greece " αφού συνέβαλλε στην περιήγηση σε ιστοσελίδες ελληνικών περιοδικών χωρίς να επιδιώκει να κερδίσει οικονομικό όφελος από αυτή την ιστοσελίδα. Παράλληλα, δεν επιθυμούσε να εκμεταλλευτεί την επωνυμία της πρώτης για να παραπλανήσει τους χρήστες και να τους κατευθύνει στη δική της ιστοσελίδα. (<http://greeklaw.wordpress.com>)

Η BMG.πίστευε ότι η χρήση του ονόματός της στο διαδίκτυο προκαλούσε μεγάλη σύγχυση στους συνεργάτες της και στο καταναλωτικό κοινό της. Επομένως, ζήτησε από την Cyberdream να σταματήσει να το χρησιμοποιεί. Παρά το γεγονός ότι η δεύτερη δεν χρησιμοποιούσε το ίδιο όνομα πεδίου προς όφελός της και εις βάρος της άλλης δε ήταν αρκετό έτσι ώστε το δικαστήριο να την αθώσει και να συνεχίσει να κάνει χρήση αυτού του domain. Το όνομα της " BMG.gr " διαγράφηκε από τη λίστα που διατηρεί

το Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας. Το ουσιαστικό πρόβλημα ήταν ότι προκαλούσε σύγχυση στους καταναλωτές. (<http://greeklaw.wordpress.com>)

6.2 Νομολογιακή αντιμετώπιση

Από τις αποφάσεις που πάρθηκαν στις παραπάνω περιπτώσεις μέχρι και σήμερα η νομολογία ασχολείται όλο και πιο συχνά με ζητήματα κυβερνοσφετερισμού λόγω της γρήγορης εξάπλωσης του διαδικτύου και των ευκολιών που αυτό παρέχει. (Συκιώτου, 2009).

Με την εφαρμογή της νομοθεσίας που σχετίζεται με ονόματα και αθέμιτο ανταγωνισμό προσφέρει προστασία στους δικαιούχους άυλων αγαθών δηλαδή σημάτων, επωνυμίας, διακριτικού τίτλου κ.λ.π. των οποίων πολλές φορές τα δικαιώματα θίγονται από την λανθασμένη χρήση και την κακόπιστη κατοχύρωση των domain names. (Τσουραμάνης, 2005)

Η προστασία αυτής της νομοθεσίας περιλαμβάνει καταρχήν την παύση χρησιμοποίησης του domain name. Έπειτα, περιέχει την απαγόρευση προσβολών στο μέλλον με την απειλή χρηματικής ποινής για κάθε παραβίαση, την αποζημίωση που ζητείται και τέλος τη δημοσίευση στον τύπο ή ακόμα και σε κάποιες ιστοσελίδες της περίληψης της απόφασης. (Βλαχόπουλος, 2007)

Μέχρι σήμερα η νομολογία έχει καταφέρει με επιτυχία να αντιμετωπίσει τα σχετικά ζητήματα και ιδίως το φαινόμενο του κυβερνοσφετερισμού, παρά το γεγονός ότι δεν υπάρχει ακόμα ολοκληρωμένη ειδική νομοθεσία για τα

domain names. Τα domain names εντάσσονται στο σύστημα των κανόνων για τα διακριτικά γνωρίσματα. Άρα, με βάση τους νόμους περί σημάτων και αθέμιτου ανταγωνισμού, στο πλαίσιο της αρχής της χρονικής προτεραιότητας, του ήθους και της καλής πίστης παρέχεται προστασία τόσο στα δικαιώματα σε άυλα αγαθά όσο και στα ίδια τα domain names. (Βλαχόπουλος, 2007)

Λόγω της βαρύνουσας σημασίας των domain names στη συναλλακτική και οικονομική ζωή και συνδέοντάς την με την βραδύτητα και το υψηλό κόστος απονομής της δικαιοσύνης από τα δικαστήρια, προτείνεται στο πλαίσιο της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων η σύσταση ειδικής επιτροπής και η καθιέρωση ταχύτατης διαδικασίας απενεργοποίησης κακόπιστων κατοχυρωμένων domain names. (Βλαχόπουλος, 2007).

6.3 Η προστασία από το δίκαιο των διακριτικών γνωρισμάτων

Σύμφωνα με τη νομολογία γίνεται αποδεκτή η εφαρμογή των διατάξεων που προστατεύουν τα διακριτικά γνωρίσματα και στο όνομα χώρου όταν χρησιμοποιείται στις συναλλαγές ως διακριτικό γνώρισμα. (Αλεξανδρίδου, 2004)

Αυτές οι διατάξεις προσφέρουν προστασία σε περιπτώσεις όπου ο ν. 2239/1994 δεν υπάρχει δυνατότητα να εφαρμοστεί. Ενδεικτικά αναφέρουμε την περίπτωση κατά την οποία η χρήση της ηλεκτρονικής διεύθυνσης γίνεται για ανόμοια προϊόντα ή τις περιπτώσεις που ορίζει το άρθρο 20 ν. 2239/1994. (Αλεξανδρίδου, 2004)

6.3.1 Προστασία από το άρθρο 1 ν. 146/1914

Το άρθρο αυτό εφαρμόζεται σε περιπτώσεις αθέμιτου ανταγωνισμού, όταν εξαιτίας της απουσίας του κινδύνου σύγχυσης δε μπορούν να εφαρμοστούν τα άρθρα ν. 2239/1994 και 13 ν. 146/1914. Τέτοιου είδους περιπτώσεις είναι η καταχώρηση του σήματος με σκοπό τη μεταπώληση ή ακόμα και την εξουδετέρωσή του, αλλά και η καταχώρηση παρόμοιων domains που στερεί το δικαίωμα στο δεύτερο φορέα από τη δυνατότητα καταχώρησης ως όνομα χώρου. Το συγκεκριμένο άρθρο παρέχει την αξίωση άρσης προσβολής και παράλειψης στο μέλλον και της αποζημίωσης εφόσον υπάρχει ζημία ή υπαιτιότητα. (<http://nomothesia.ependyseis.gr>)

Σύμφωνα με την ελληνική νομολογία είναι απαραίτητη η σχέση ανταγωνισμού μεταξύ δύο επιχειρήσεων με το ίδιο όνομα πεδίου και οι οποίες απευθύνονται στο ίδιο καταναλωτικό κοινό. Μια τέτοια εφαρμογή μπορεί να γίνει δεκτή μόνο στην περίπτωση που η σχέση ανταγωνισμού βασίζεται στο ότι το πρόσωπο που απέκτησε την ηλεκτρονική διεύθυνση δεν επιδιώκει να αποκτήσει ανταγωνιστική δραστηριότητα στην αγορά, αλλά να την εκμεταλλευτεί οικονομικά. Ακόμα, η χρήση αυτή πρέπει να είναι σύμφωνη με τους κανόνες και τα ήθη που ισχύουν, τα οποία εμποδίζουν μια επιχείρηση που επιθυμεί να επεκταθεί να καταχωρήσει ένα domain που χρησιμοποιεί άλλη επιχείρηση προς όφελός της. (<http://nomothesia.ependyseis.gr>)

Υπάρχει το ενδεχόμενο η άρση προσβολής να στραφεί ενάντια του κατόχου του ονόματος χώρου κι επομένως έχει την υποχρέωση να απευθυνθεί στην ΕΕΤΤ να γίνουν οι κατάλληλες ενέργειες για την

απενεργοποίησή του. Υπάρχει όμως και το ενδεχόμενο να στραφεί κατά της ΕΕΤΤ για την προσωρινή ή οριστική απενεργοποίησή της. Η επιχείρηση που έχει προσβληθεί μπορεί να αναζητήσει προστασία στα δικαστήρια. (<http://nomothesia.ependyseis.gr>)

6.3.2 Η προστασία από τον Κανονισμό 268/1973 της ΕΕΤΤ

Σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 1 του νόμου αυτού είναι δυνατό να ζητηθεί από την ΕΕΤΤ με αίτηση τρίτου η διαγραφή ονόματος χώρου αν υπάρχει κάποιος λόγος που δεν επιτρέπει την καταχώρησή του, όπως είναι για παράδειγμα η σύνθεση του domain από αλφαριθμητικά στοιχεία, τα οποία αποτελούν σημείο σύγκρουσης με άλλα παλιά δικαιώματα που έχουν τρίτοι με βάση το ελληνικό δίκαιο. (Αλεξανδρίδου, 2004)

6.3.3 Παθητική νομιμοποίηση της ΕΕΤΤ

Ο δικαιούχος του ονόματος χώρου μπορεί να στραφεί είτε στα δικαστήρια κατά του φορέα που πραγματοποιεί τις καταχωρήσεις είτε κατά της ΕΕΤΤ όταν προσβάλλονται τα δικαιώματά του. Επειδή ο τρόπος οργάνωσης του συστήματος καταχώρησης των ονομάτων δεν επιτρέπει τον ευρύ έλεγχο, η ευθύνη του φορέα καταχώρησης πρέπει να περιορίζεται όταν γνωρίζει την παράβαση. Επίσης, στην περίπτωση και μόνο που η λήψη στοιχείων του κατόχου του ονόματος χώρου δεν έγινε με βάση το απόρρητο των προσωπικών δεδομένων, νομιμοποιείται η ΕΕΤΤ. (Αλεξανδρίδου, 2004)

Σχετικά με το επιτρεπτό της παθητικής νομιμοποίησης της ΕΕΤΤ η κρίση πρέπει να στηρίζεται στο γεγονός ότι για να απαγορευτεί η χρήση ενός ονόματος χώρου είναι απαραίτητη η παρέμβασή της. Με αυτό τον τρόπο θα γίνει αποκλεισμός της χρήσης του domain με τη διαγραφή από το Μητρώο της ΕΕΤΤ ή με την απόδοση στη χρήση του δικαιούχου. Με όποιον τρόπο και να ενεργήσει η ΕΕΤΤ και για να δεσμεύεται από την απόφαση που τελικά θα εκδοθεί, οφείλει να είναι διάδικος στη δίκη που θα γίνει, χωρίς απαραίτητα να υπάρχουν κυρώσεις εναντίον της. (Αλεξανδρίδου, 2004)

Επομένως, η νομολογία αποδέχεται την παθητική νομιμοποίηση της ΕΕΤΤ. Όμως, δε νομιμοποιούνται παθητικά οι καταχωρητές διότι δε συμπράττουν στην προσβολή, εφόσον δε συμμετέχουν καθόλου στην κατάρτιση των αιτήσεων καταχώρησης. (Αλεξανδρίδου, 2004)

Η ακύρωση της καταχώρησης και η διαγραφή του ονόματος χώρου από το Μητρώο θα πρέπει να γίνεται στα πλαίσια διαγνωστικής δίκης με τελεσίδικη απόφαση, ενώ στα πλαίσια προσωρινής δικαστικής προστασίας είναι πιο ορθή η προσωρινή απενεργοποίηση του ονόματος χώρου μέχρι να ξεκαθαριστεί η διαφορά και η σύγχυση που έχει προκληθεί. (Αλεξανδρίδου, 2004)

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Από την παραπάνω ανάλυση γίνεται κατανοητό ότι η πληροφορία δε γνωρίζει σύνορα. Ο χρήστης του διαδικτύου είναι περισσότερο ευάλωτος από οποιονδήποτε άλλον να προσβληθεί, δεδομένου ότι οι κίνδυνοι που παραμονεύουν από την πιο απλή χρήση του ίντερνετ είναι αναρίθμητοι και πολλαπλασιάζονται καθημερινά με γεωμετρική πρόοδο. (Διακονικολάου 2007).

Κάποιοι εκμεταλλεόμενοι την ανωνυμία που προσφέρει το διαδίκτυο μπορούν να τελέσουν αδικήματα που με τον παραδοσιακό τρόπο δε θα πραγματοποιούσαν. Αναμφίβολα, το ηλεκτρονικό αδίκημα διογκώνεται καθημερινά και αποτελεί την ουσία της ασφάλειας των πληροφοριακών συστημάτων της σύγχρονης ψηφιακής κοινωνίας. (Διακονικολάου 2007)

Αυτή η ραγδαία εξελισσόμενη πραγματικότητα, όπως επίσης και η υπερεθνική διάσταση που παίρνουν κάποια από τα ηλεκτρονικά αδικήματα δυσκολεύουν το έργο του νομοθέτη σχετικά με τη δίωξη και την ποινική αντιμετώπιση των διαφόρων υποθέσεων. (Συκιώτου, 2009)

Συγκεκριμένα, το δίκαιο καθορίζει τον τρόπο σχηματισμού και χρήσεως των διακριτικών γνωρισμάτων και τα κατοχυρώνει, με τέτοιο τρόπο ώστε να είναι και να εξακολουθούν να παραμένουν όπλα ενός υγιούς και χρήσιμου ανταγωνισμού. (Συκιώτου, 2009).

Το ίδιο ενδιαφέρον παρατηρείται και σε επίπεδο διεθνών ρυθμίσεων, όπου γίνεται μια συντονισμένη προσπάθεια για εναρμόνιση των σχετικών

εθνικών νομοθεσιών για την προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας (Συκιώτου, 2009).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Αλεξανδρίδου, (2004). *Το δίκαιο του Ηλεκτρονικού Εμπορίου – Ελληνικό και Κοινοτικό*. Αθήνα- Θεσσαλονίκη.

Βλαχόπουλος, Κ., (2007). *Ηλεκτρονικό Έγκλημα-Μορφές, Πρόληψη, Αντιμετώπιση*. Αθήνα, Εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη.

Γεωργιαδης, Α., – Γκουτζιαμάνη Ε., (2005). *Αστικός Κώδικας και Ειδικοί Αστικοί Νόμοι*. Αθήνα, Εκδόσεις Σάκκουλα.

Δημητριάδης Σ., -Μπαλτάς Γ., (2005). *Ηλεκτρονικό εμπόριο και μάρκετινγκ*, Εκδόσεις Rosili

Διακονικολάου Γ. (2007). *Επιχειρησιακή διαδικτύωση*. Αθήνα, Κλειδάριθμος.

Ιγγλεζάκης, Ι.,(2008). *Το Δίκαιο της Πληροφορικής* .Αθήνα, Εκδόσεις Σάκκουλα.

Κουράκης, Ν., (2007). *Τα Οικονομικά Εγκλήματα II (Ειδικό Μέρος)*. Αθήνα, Εκδόσεις Σάκκουλας.

Κορνηλάκης Ά. ,(2004). *Η αποδυνάμωση δικαιώματος στο ιδιωτικό δίκαιο, Θεωρητική προσέγγιση - Νομολογιακή διάπλαση*, Αθήνα, Εκδόσεις Σάκκουλας.

Κριθαράς, Θ., (2009). *Ποινικό Δίκαιο και Διαδίκτυο*. Αθήνα, Εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη.

Λάζος, Γ., (2001), *Πληροφορική και Έγκλημα*. Αθήνα, Εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη.

Μαρίνος, (2002). *Αθέμιτος Ανταγωνισμός*. Αθήνα.

Σιώμκος Γ., Τσιάμης Ι., (2004). *Στρατηγικό ηλεκτρονικό μάρκετινγκ*, Εκδόσεις Σταμούλης

Συκιώτου, Α., (2009). *Το διαδίκτυο ως Σύγχρονο Όχημα Θυματοποίησης*. Αθήνα, Εκδόσεις Σάκκουλας.

Τσουραμάνης, Χ., (2005). *Ψηφιακή Εγκληματικότητα - Η (Αν)ασφαλής Όψη του Διαδικτύου*. Αθήνα, Εκδόσεις Κατσαρού.

Φουντεδάκης, (2003). *Η Σύγκρουση των Διακριτικών Γνωρισμάτων*. Αθήνα-Θεσσαλονίκη.

Διαδικτυακές Πηγές

<http://www.real-e-money.com>

<http://www.focus-on.gr>

<http://tip.gr>

<http://www.my-dns.gr>

<http://tosyntagma.ant-sakkoulas.gr>

<http://el.wikipedia.org>

<http://www.intechs.gr>

<http://greeklaw.wordpress.com>

<http://www.paradissis.com>

<http://nomothesia.ependyseis.gr>

<http://www.ican.org>